

ולפי מ"ש לקמן שע"י הטבילה יהיה בניין הנוק' דאטב"ח כידוע, א"כ אין לכוין במ"ט ימי העומר בהמשכת המוחין אלא לכלים דז"א, ולא כמ"ש בסידורים אחרים, שכתוב להמשיך מלכויות ודמות וכו' לכלים דיעקו"ר שהרי בניין הנוק' דאטב"ח הוא ע"י ה"ג ושני חסדים דנו"ה. ואלו החסדים אין יורדים ליסוד דז"א כ"א בעת הטבילה, כי מכוח ירידתם במרוצה ליסוד דז"א חוזרין לעלות בסוד או"ח. ואז נמשך כתר לז"א, ומחצי שלישי או"ח דחסד דת"ת נמשך כתר לנוק' ומתחלק לד"ח. בבניין חב"ד נכנס חלק א', בבניין חג"ת נכנס חלק ב', בבניין נה"י נכנס חלק ג', בבניין המלכות אח"כ נכנס חלק ד', ונבנה הכתר דנוק'. וכ"ז נעשה אחר המשכת הכתר דז"א ע"י הטבילה, כמו כוונת קונה הכל. ועיין נה"ש דף כ"ח סע"א ד"ה בעניין.

הקדמת החי בשמש (סידור היר"א ח"ב עמוד 483) (מתוקן על פי כ"י של ר' שלום הדיה)

סדר המשכת החו"ג של העשרה דמים הנמשכים בזו"ן בכל לילה ממ"ט ימי העומר בברכה הנלע"ד הוא בז"ק דזו"ן שכל קצה מהזו"ק הנז' כלול מזו"ק והם מ"ט פרצופים דהיינו פרצוף החסד הכולל כלול מזו"פ וכן פר' הגבורה וכן פר' הת"ת וכן פר' הנצח וכן פר' ההוד וכן פר' היסוד וכן פר' המלכות דזו"פ חג"ת נהי"ם דזו"ן וכל אחד מהם כלול ממ"ה וב"ן כ"ז בבינה דזו"ן וכן בחכמה דזו"ן וכן בכתר דזו"ן וכנז' כ"ז בסדר נענועי הלולב בארוכה יע"ש. וא"כ הז' לילות דשבוע א' הוא בז"ק דזו"פ חסד דז"פ חג"ת נהי"ם דזו"ן דהיינו ליל א' בז"ק דפר' חסד דפר' חסד דזו"ן. ליל ב' בז"ק דפר' חסד דפר' גבורה דזו"ן. ליל ג' בז"ק דפר' חסד דפר' ת"ת דזו"ן. ליל ד' בז"ק דפר' חסד דפר' נצח דזו"ן. ליל ה' בז"ק דפר' חסד דפר' הוד דזו"ן. ליל ו' בז"ק דפר' חסד דפר' יסוד דזו"ן. ליל ז' בז"ק דפר' חסד דמלכות דזו"ן. כל הנז' בז' לילות דשבוע א'. ז' לילות דשבוע ב' הוא בז"ק דז' פר' הגבורה דכ"א מזו"פ חג"ת נהי"ם דזו"ן כנ"ל בשבוע א'.

וכן הז' לילות דשבוע ג' הוא בז"ק דז"פ ת"ת דכ"א מזו"פ חג"ת נהי"ם דזו"ן כנ"ל. וכן הז' לילות דשבוע ד' הוא בז"ק דז"פ הנצח דכ"א מזו"פ חג"ת נהי"ם דזו"ן. וכן הז' לילות דשבוע ה' הוא בז"ק דז"פ ההוד דכ"א מזו"פ חג"ת נהי"ם דזו"ן. וכן הז' לילות דשבוע ו' הוא בז"ק דז"פ יסוד דכ"א מזו"פ חג"ת נהי"ם דזו"ן. וכן הז' לילות דשבוע ז' הוא בז"ק דז"פ מלכות דכ"א מזו"פ חג"ת נהי"ם דזו"ן, וכנז"ל.

או באופן אחר, והוא כי ידוע כי הז"ק דכל א' מג"פ כח"ב דזו"ן הכוללים כל א' כולל

לצאת בני ישראל עד סוף פרשת יתרו. וכשתגיע לפ' משפטים תקרא שלשה פסוקים הראשונים ותדלג ותקרא מן ואל משה אמר עלה אל ה' כו' עד תשלום הפרשה. וכשתגיע לפ' ואתחנן תקרא שלש' פסוקים הראשונים ותדלג ותקרא עשרת הדברות השניות שהם מן ויקרא משה אל כל ישראל עד סיום פרשת שמע ישראל שהוא עד ובשעריך. ומשם תדלג ותקרא שלשה פסוקים האחרונים. וכשתגיע לפרשת ראה תקרא ג' פסוקים הראשונים ותדלג ותקרא מן שבעה שבועות תספר לך עד סוף הפ'. וכשתסיים לקרוא כל הפרשיות על הסדר תקרא כל נביא ונביא וכל כתוב וכתוב מן הכתובים, ע"ד הנז' ג' פסוקים ראשונים וג' אחרונים שבכל א' וא' מהם, עד שתסיים כל הכ"ד ספרים. והפסוקים של מגילת איכה תקראם בלחש מפני שהוא י"ט ומגילת רות תקראנה כולה. ובהגיעך אל יחזקאל תקרא הפטרת יום א' של שבועות כולה שהיא מן ויהי בשלשים שנה כו' עד תשלומה ותדלג אל פסוק ותשאני רוח כו' ומשם תדלג אל שלשה פסוקים האחרונים שבו ובהגיעך אל חבקוק תקרא שלשה פסוקים הראשונים שבו ותדלג אל פ' וה' בהיכל קדשו כו' תפלה לחבקוק כו' עד סוף חבקוק כי זאת היא הפטרת יום ב' דשבועות, וזהו הסדר המוכרח בענין המקרא. ואח"כ שאר הלילה בסודות התורה ובספר הזוהר

כפי השגת שכלך:

ובהגיע אשמורת הבוקר מעט קודם עלות השחר, בעת שמשחירין פני הרקיע במזרח אשר אז נקרא אילת השחר כנודע. אז צריך שתטבול במקוה. ותכוין אל המקוה העליון שהוא כתר עליון דז"א, הנמשך לו בלילה הזה והוא נקרא שער החמשים כמ"ש, ועליו נאמר וזרקתי עליכם מים טהורים כו'. ועי"כ אנו מקבלים תוספת קדושה מבחי' הכתר הזה. וטעם הדבר הוא לפי שאנחנו בלילה הזה עושים ב' דברים, הא' הוא להמשיך את כתר העליון דז"א ע"י עסק התורה כנז', ואחר כך באשמורת הבוקר אנו נעשים שושביני' דמטרוניתא רחל נוק' דז"א, ומוליכין את הכלה הכלולה לבית הטבילה וטובלת

במקוה העליון הנז' שהוא הכתר הנז'. וגם אנחנו שושבינין דילה טובלים עמה. אבל אל תטעה לומר כי אז היא עולה עד • הכתר דז"א, אבל היא מקבלת במקומה למטה טהרה וטבילה מלמעלה [כ"ט ע"ב] מכתר דז"א (לפי ההמשך, זה חסד הת"ת שמביא את הכתר דז"א ולא מהכתר עצמו) בסוד וזרקתי עליכם מים טהורים כנז'. ואחר כך ע"י תפלת שחרית ומוסף דיום שבועות ממש אז היא עולה כמוהו ואז הם מזדווגים יחד כנ"ל. ובחי' טבילת הכלה ושושבינין דילה נזכרים בס"ה בפ' אמור: ונלע"ד ששמעתי ממוז"ל תוספת ביאור בענין הזה. והוא כי כבר נתבאר אצלנו כי הכתר דז"א והכתר דנוק' תמיד נעשים ברגע אחד. והענין הוא כי החסד המתפשט בת"ת דז"א להיותו במקום מגולה כנוד' לכן ניתוסף הארתו ונגדל כפלים ונחלק לב'. חציו עולה למעלה בכתר דז"א, וחציו יוצא ממקום החזה דרך אחורי הת"ת וניתן אל רחל נוקבא דז"א לצורך כתר שבה. והנה בעלות חצי החסד הנז' עד מקום הכתר דז"א אז יורד הכתר דז"א מלמעלה (שהוא בחי' דיקנא דא"א) כנז' ויורד עד ראש ז"א ונעש' בו בחי' כתר על ראשו. ונמצא כי עליית חצי החסד הנז' גורם ירידת הכתר בראשו של ז"א ולכן הכתר של ז"א נקרא שער החמשים של בינה כנז' בס' התיקונים. והענין הוא כי נודע שאין כתר דז"א נעשה אלא מחצי הת"ת האחרון של אי' עצמה, והוא עצמו נעשה כמו שהוא בבחי' הכלי והעצמות שבתוכו בחי' כתר על ראש ז"א. והנה יש באי' נ' שערים שהם סוד ה' חסדים שבה. וכשנגמרים אלו הה' חסדים שלה להתפשט (בכח"ב) דז"א אז יורד חצי הת"ת של אי' להיות כתר בראשו. ונמצא כי ענין הכתר אינו אלא ע"י החסדים של אי' שהוא החסד שבת"ת דז"א כנז', ולכן נקרא שער החמישים. ולכן בא הכתר דז"א באחרונה מכל שאר בחינות דז"א. והנה באותו חציו של החסד דת"ת דז"א הנחלק ועלה למעלה בכתר דז"א, וגורם לכתר ההוא שירד ברישא דז"א, הנה מאותו החצי החסד שהוא בחינת מים כנודע משם נמשכים בנקב' וטובלת בהם כנז' בסוד וזרקתי עליכם מים טהורים כו':

קוֹנֵה הַכֹּל

[סוה:]

(א) יכוין להעלות שרשי הה"ג וכללותם וכללות כללותם מב' פרקין עי' דיסודות דישסו"ת שבדעת דז"א דב"ן דמ"ה ודב"ן דב"ן, למ"ן לב"ן דמ"ה ולב"ן דב"ן דאז"א (נשאר רשימו)

ה"ג דאימא		ה"ג דאבא (לפני חילוף)	
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
	יְהוָה		יְהוָה
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה

ולזווג ב' מזלין נוצר ונקה.

אלף יוד הי יוד ויו הי הי

ולהמשיך אור גדול ממזל ונקה לדעת דאז"א ולזווגם.

זיווג אז"א	←	ונקה
יאהויהה		אלף הי יוד הי

להמשיך מזווגם ה"ג חדשות וכללותם וכללות כללותם דב"ן דמ"ה ודב"ן דב"ן

ה"ג דאימא		ה"ג דאבא	
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
	יְהוָה		יְהוָה
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה

ולהמתיק את הה"ג הישנות בה"ג החדשות. ולהמשיך כל העשרים גבורות הנז' לב' פרקין עילאין דיסודות דפר' חו"ב וחז"ג דפר' חכמות [דכתרים, דנה"י] דבינות (ובחזרה דחכמות) דישסו"ת, לחברם עם הרשימו שלהם והם יו"ד גבורות אחרות, והרי הם שלושים גבורות ממותקות. ולהמשיך כולם לדת"י דדעות דחו"ב וחז"ג דחכמה דכתר דנה"י דבינה דב"ן דמ"ה ודב"ן דב"ן דז"א

א. כוונה זאת יש סידורים שהיא כתובה ויש סידורים שאינה כתובה. וכתב מו"ר הרש"ש ז"ל בספרו הקדוש נה"ש דכ"ב ע"א וז"ל: וענין עליית מ"ן דגבו' דאז"א בקונה הכל שנתבאר בדרוש עמון ומואב כבר אמרתי כי זה כמה שנים אני מכיין על פה מה שחנני ה' ית' עד שאכתוב העמידה כראוי ע"ש. ולפיכך סידרתי כאן ועל שאינה כתובה בכל הסידורים לא חשתי מזה לומר שאינה צריכה מטעם האמור והמעין יבחר.

[עי' שער הפסוקים פרשת וירא פסוק ותלד הבכירה.]

יכוין להמשיך כללות ה' חסדים דדעת התחתון, ליסוד דז"א (סיום מערכת ההארות, והוא בניית עצמות היסוד)

יהוה יהוה כללות ה' חסדים

יהוה

יהוה יהוה

לג' כלי יסוד דז"א

יאהדוניה

שיין. שייך דלת. שייך דלת יוד

שיין דלת יוד

(מכאן מתחילה מערכת הענפים, מיתוק הגבורות לפני נתינתן לדעת דנוק' - ד"ו).
ולהוציא הב' שלישים דת"ת ונ"ה דחסדים דז"א מיסוד דאימא,
ושם מתרבה אורם ונגדלים ונכפלת הארתם (או"ח),

ולהמשיך מהדעת את ה' גבורות ליסוד דז"א (במרוצה), מתתא לעילא, הב' גבורות דחו"ג לנ"ה דיסוד, והתנ"ה לחג"ת שביסוד

ולהמשיכם ליסוד דז"א^(א)

לג' כלי יסוד דז"א

יאהדוניה

שיין. שייך דלת. שייך דלת יוד

שיין דלת יוד

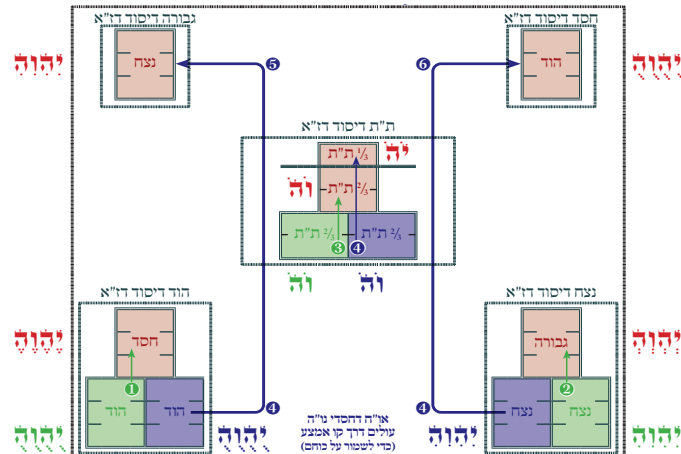

לג' כלי יסוד דז"א

יאהדוניה

שיין. שייך דלת. שייך דלת יוד

שיין דלת יוד

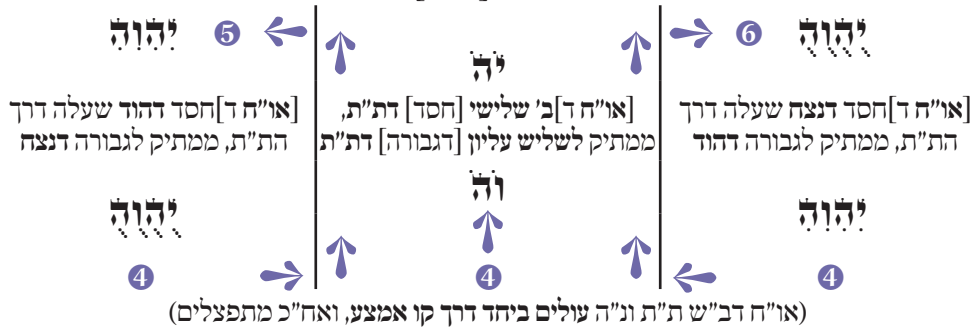

א. עיין בשער כ"ה דרוש ב' סדר ירידת חו"ג מ"ק ומ"ב (ע"ח ח"ב דף ה' ע"ג). (ע"י ציור בעמוד שכ).

(המיתוק לפי סדר הגבורות) להמתיק ג' גבורות פחות שלישי דחג"ת שבתנ"ה דיסוד, בג' חסדים פחות שלישי (דתנ"ה) שבתנ"ה דיסוד [דז"א]

להעלות כפל אור חוזר דחסדים דב' שלישי ת"ת ונ"ה, מן תנ"ה דיסוד, דרך קו אמצעי (כדי שלא ייחלשו), ולהמתיק השלישי העליון דגבורה דת"ת ונ"ה דגבורה, שבחו"ג [ושליש עליון דת"ת] דיסוד [דז"א]

[סז:]

סדר בקיעת הלבושים (כל חסד הולך לספירה ובוקע שם את לבוש דאימא)

(א) 7 להעלות אור החוזר דחסדים הנז' (תנ"ה), מיסוד דז"א לחסדים העליונים דחג"ת שבתוך (ב) יסוד דאימא שבחזה דז"א.

(ד) ועי"כ מתרבים החסדים הנז' דחג"ת ונכפלים. [וגם או"ח דתנ"ה עצמם נכפלים]

(ג) (או"פ שלהם - דתנ"ה - לתוך יסוד דאימא, ואו"מ שלהם - דתנ"ה - על גבי היסוד דאימא, ועל ידי כן נבקע היסוד דאימא).

[או"י דחג"ת, הולך למקומו בכלי החג"ת דז"א 1 2 3]

ולהעלות הכפל דב"ש העליונים ד[או"ח ד] חסד, לחכמה. ושליש תחתון, לחסדים דדעת. ו[כפל ה] ב' שלישים העליונים ד[או"ח ד] גבורה, לבינה. ושליש תחתון, לגבורות דדעת.

א. עיין בשער כ"ה בדרוש ג' ובדרוש ו'. (עי' ציור בעמוד שכא).

ב. א"ה יש סידורים שכתוב יסוד דאימא, ויש סידורים שכתוב יסוד דישסו"ת, והמעין יבחר.

ד. בסידור המודפס, ההוראה בסוגריים ליד הגהה ג', מופיעה כאן. כלומר, בקיעת יסוד דאימא נעשית לפני ההכפלה.

ג. א"ה כך כתבו בקצת סידורים, לכן מסודר כאן בין שני חצאי לבנה. ועיין בספר ענ"ה דף ט"ז ע"א אות נ"א מה שכתב על זה, ועיין שם. [ועיין ע"ח ח"ב דף ו' ע"ב אות ב', דף ט' סע"ב-ג'.]

ו[כפל ה]ב' שלישים העליונים דאו"ח [דחסד] דת"ת, לכתר דז"א, שבת"ת דישסו"ת*
[שהוא (צ"ל שממנו) הנה"י החדשים דישסו"ת, שבו (בת"ת דישסו"ת) מלוכשים שורשי ד' המוחין דכתר דז"א]

ב"ש [התחתונים ד]ת"ת דישסו"ת
או"ח דב"ש עליונים דת"ת דחסד [דז"א], עולה לב"ש ת"ת דישסו"ת (אוצ"ח ל"ו ע"ב אות ב', יש להקדים תבונה ליש"ס)

ב"ש [העליונים ד]ת"ת דז"א

להמשיך [בש"ת] דת"ת דישסו"ת (כתר המלך) עם שורשי המוחין שבו, לכתר (O) דפנימיות דפנימיות דז"א

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

[חו"ב חו"ג דכתר דז"א - מצד אבא]*		[חו"ב חו"ג דכתר דז"א - מצד אבא]*
[חכמה] יוד הי ויו הי		[חכמה] יוד הי ויו הי
[בינה] אלף הי יוד הי		[בינה] יוד הי ואו הי
[חסדים] אלף הא יוד הא		[חסדים] יוד הא ואו הא
[גבורות] אלף הה יוד הה		[גבורות] יוד הה וו הה

ג' כלי כתר דז"א*
אלף הי יוד הי
יוד הי ויו הי

יוד. יוד. הי. יוד. הי. ויו. יוד. הי ויו. הא

6 ושליש [תחתון] או"ח דחסד הנו' דת"ת, להעלות על גבי כתר דנוק' [שהוא סיום הנה"י החדשים הנו', המגיעים לכנגד אחורי ב"ש עליונים דת"ת דז"א], דרך החזה

(N) לחלק את השליש [תחתון] דאו"ח דחסד הנו' דת"ת, שעל גבי הכתר דנוק', לד' חלקים. ולהמשיך עתה חלק א' מד' חלקים, לכתר דנוק'

רביע א'
יהוה

לג' כלי כתר דנוק'

יוד הא ואו הה

יוד. יוד. הא. יוד. הא. ואו. יוד. הא ואו הה

י' י' יהוה יהוה

* הנה"י החדשים הוצצים בין ת"ת דישסו"ת לבין החב"ד דז"א. לכן ע"י העלאת ב"ש או"ח דחסד דת"ת, מביאים את הת"ת דישסו"ת להיות כתר לז"א (ע"ג גולגלתא), והנה"י החדשים נדחים מאחוריו (צורת ל'). עפ"י סידור היר"א ח"א עמ' 622. נראה ששורשי המוחין דז"א (שנבררו עם הרפ"ח של ז"א), הם השורשים שנכנסו לבחב"ד חג"ת של ישסו"ת ב' (השיפה הגופנית), בעת כניסת מוחין דאו"א בלבושים (בתיבת אחד). ועכשיו, שת"ת דאימא (כתר המלך) שוכן ע"ג רישא דז"א, וגולגלתא דז"א שוקע בתוך בטן דאימא, שהיא רכה, חלל (ע"י שעה"ק דף ל"ה אע"א). ואז יורדים (אותם ששורשי המוחין) לתוך גולגלתא דז"א.

לגבי הצינון לצורך הכתר, מזה שאמרו שלא צריך, כנראה שזה רק לפי הפשט (2-2-2), אבל לפי דרוש הדעת נראה שצריך צינון (ע"י אוצ"ח דף י' רע"א, השד"ה אות ט').

* אלו שורשי המוחין דכתר דז"א, היורדים עכשיו מהצי תחתון דת"ת דישסו"ת, לאווירא שבתוך הגולגלתא דז"א. כלי הכתר הם הגולגלתא דז"א. והם נעשו, עפ"י דרוש הדעת, מתרין פ"ע דחג"ת דז"א (הסידור מסודר לפי 2-2-2, ואז אין מקום לכתר). ע"י נה"ש כ"א אע"ב, מ"ב ע"ג. וע"י ע"ח ח"ב דף י' עד י"ג. וע"י ע"ח ח"א דף ק"ו (כולו). שעה"ק דף ל"ה ע"א.

א. עיין במבוא"ש שער ו' ח"א דרוש ו' (דף נ"ב ע"ב-ג). [וכן עיין ע"ח ח"ב דף מ"ט ע"ב דרוש ו']

[סה:]
[סה:]

להמשיך ל"מ דיסו"ת, מקיפים על גבי רישא דז"א (O)

(ב) מקיפי מ' דיסו"ת

		אֱהִיָּה	אֱהִיָּה		
		יְהוָה	יְהוָה		
אֱהִיָּה אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה יְהוָה
אֱהִיָּה אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה יְהוָה
אֱהִיָּה אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה יְהוָה

(א) מקיפי ל' דיסו"ת

		אֱהִיָּה	אֱהִיָּה		
		יְהוָה	יְהוָה		
אֱהִיָּה אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה יְהוָה
אֱהִיָּה אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה יְהוָה
אֱהִיָּה אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה יְהוָה

O הי"ן: כוונת מקיפי ל"מ דאו"א כאן סודרה עפ"י סידור כת"י הר"י אדרעי ליום חול.
 עפ"י הרה"ג שד"ה, יש להקדים את התבונה ליש"ם.
 פא"ה ח"ב דף ש' ע"ב, מכניסים את הצ' דל"מ בתוך הכלים של הצ' הכללי של ז"א.

לחזור ולהוריד הכפל שהוא או"ח [יחד עם או"ח דאו"ח]
דחסדים דהנו' שעלו ליסוד דתבונה,
להורידם לנצח דז"א

9

הוד דז"א

יהוה

ג' כלי הוד דז"א

אדני

א צבאו צבאות

אות

להמשיך ג"ש [דאו"ח] [דאו"ח דחסד דהוד,
לבינה דנוק'

10

או"ח דאו"ח דחסד דהוד דז"א

יהוה

לג' כלי בינה דנוק'

אלף הה יוד הה

אהיה

א אה אהי אהיה

ומשם הארת הבש"ת שבהם לג"ה דנוק'

לחזור ולהוריד הכפל שהוא או"ח [יחד עם או"ח דאו"ח]
דנצח דהנו' שעלו ליסוד דתבונה,
להורידם לנצח דז"א

7

נצח דז"א

יהוה

ג' כלי נצח דז"א

יהוה

צ צב צבא

צבא

להמשיך ג"ש [דאו"ח] [דאו"ח דחסד דנצח,
לחכמה דנוק'

8

או"ח דאו"ח דחסד דנצח דז"א

יהוה

לג' כלי חכמה דנוק'

יוד הא וו הה

יוד. יוד הא. יוד הא וו. יוד הא וו הה

י יה יהו יהוה

ומשם הארת הבש"ת שבהם לח"ן דנוק' (ב)

להמשיך מיסוד דז"א (לאחר מיתוק). ה"ג שהם
ה' הויו"ת, לדעת דרחל, העומד מאחור כנגד פ"א
דיסוד דז"א. ויכוין להוציא ולתקן ה' ספי' העלי'
לפר' הדעת דמ"ה וב"ן דרחל, מכח ריבוי קיבוץ
הה"ג הנו' (ברכת הבית ברובה). ועוד ד' ספי' אחרות
משאר חלקי בירורי אורות דמ"ה וב"ן דחלקה, ועם
המל' שבו נשלם ל"ס דמ"ה וב"ן דפר' דעת דרחל

ך

(נקודה שורשית)

ה"ג (תוספת לשורשית וגם מגדילים)

יהוה

יהוה

יהוה

יהוה

יהוה

לג' כלי דעת דרחל

יוד הה וו הה

יוד. יוד הה. יוד הה וו. יוד הה וו הה

יוד. יוד הא. יוד הא ואו. יוד הא ואו הא

ך

(הגדלה)

יוד הי ויו הי

ה' חסדים

יהוה

יהוה

יהוה

יהוה

יהוה

לג' כלי דעת דיעקב

יוד הה וו הה

יוד. יוד הה. יוד הה וו. יוד הה וו הה

יוד. יוד הא. יוד הא ואו. יוד הא ואו הא

א. א"ה נ"ל כי צ"ל נו"ה דוקא, ומ"ש כאן נה"י הוא ט"ס. וכג"כ מ"ש כאן כלי"ת דז"א, וגם הו"ה בניקוד חולם גם זה
ט"ס. וכן מצאתי בקצת סידורים שהעבירו עליהם הקולמוס. לכן סידרתיים כאן בין שני הצאי לבנה. וא"ש את"מ.
ע"ן אוצ"ח דף מ"ה ע"א, אש"ל אות ו'. וכן דף י"ב ע"א אש"ל אות י"ג: או"ח דחסדי נו"ה חוזרים לגופא דז"א
ובוקעים את לבושי הנו"ה דאימא כדי לבטל את החציצה (לבוש) בין האור והכלי דנו"ה דז"א.
ע"ן ע"ה ח"ב דף מ"ח ע"ב: יש לסיים את ז"א (כולל הכתר שלו) לפני תחילת בנין הנוק'. ע"ן באתי לגני ח"א
דף פ"ט ע"א, ח"ב דף קפ"ד ד"ה ועוד. יוצא שעיקר בנין החו"ב דרחל הוא כאן, ולא ב"טובים" (ב"ח ג"ז).
ב. ע"ן בשער ל"ה פ"ה.

חלק א' מו' תלקס שבו וזו ענין א' של חוה והמל' המקבלת
 האורות האלו היא ה' תחאה כדודע וזוה אורח ה' של חוה ומה
 שנשאר פחה אורח ה' של חוה הוא הספק אללי. ונלפ"ד
 ששמעתי כי הענין הוא כי אם לא נעריך מה שלוקחת מן
 החסד שנת"ח דז"א לנורח הכתר בכל החסד אלא נעריך ארתי
 בב"ש המגולין לנדס כי שם שיעור קומה הכתר שלה כדודע
 נמלא כי חזי שליש שלוקחת הוא רביע א' של הב"ש המגולין
 וגם זה הרביע לא נכנס בפעם א' אלא נחלקק לר' תלקס
 ונכנס דר"פ וזר"ה הם ב"פ ר' שהוא ח' וכלל פעם חזי נכנס
 רק חלק א' מן הח' הכי זו ח' של חוה. ונלפ"ד יוהר אמיתי
 ששמעתי והוא זה הפירוש הב' שנבאר והוא כי שם נחבאר
 בענין גדלות החסדים דז"א שלביבה גילוח הגדילו ונכפלו כפליים
 ממה שהיו נפח היותן מתיסן נמלא כי חיתן ב"ש חסד דת"ח
 ה"א מגולין נכפלו והשור ד' שלשים ועד"א שלוקחת הנוקבא
 חלקק מן החסד שהוא בחבלה חזי רק חזי שליש אלא שאל"כ
 גדל וגמשה שליש א' שלם לכן אם נעריך חזי שליש בד'
 שלשים שעדלו ונכפלו כנ"ל יהיה חלק א' מח' חוה ח' של
 חוה וזר"ה נחבאר שם חוה שהוא קודם שזודווג פס ארס
 ועד"א גם חז"כ נשאר בה נח' זו אשר לנכנסה נקרא חוה
 לכן נקרא חוה לשימס. והנה נבאר כי מקום שמדמה הוא
 מקום שליש פליון דת"ח ז"א והוא מהחיה ולמשה נמלא כי
 שיעור מקום הנוקבא הוא בב"ש תחתיים דת"ח וזר"ה דז"א.
 והנה כתר שלה נעשה מב"ש תחתיים דת"ח וב' מחוק ח"כ
 שלה מב"פ קדמאין דר"ה וחז"ר דילה מב"פ אלמתיים דר"ה
 וז"ה שלה מב"פ תחתא דר"ה שלו. ואלמנה לכל קו אלמתיים שלה
 שחס דת"ח אין לה רק נח' היסוד שלו לנד וכמ"ש נכ"ש
 בפנין אשכ"ח. ומהה נבאר ענין אורות הזולאין מתוך ז"א אל
 הנוקבא הנה טרע כי ה"ח מתפשטין בגופא דז"א מחוה שבו
 עד ארד שבו וכל חסד ומסור שבו נחלק לב' שלשים כי חסד
 דחסד מחפשט נזרוע ימין שי"ש כי נ"פ וכן. חסד שנבירה ע"פ
 דרוע שמאל וכן חסד שנבלה נ"פ ששוק ימין וכן חסד
 שנכסר נ"פ ששוק שמאל וחסד שנח"מ נחלק ג"כ לב"ש והם
 שליש אחד מד החוה ושליש אחד מד כסבור ושליש א' מד סוים
 הת"ח ואחר שנתפשטו בו ה"ח חז"כ יולא ה"כ מדעת שבו
 ולא היה מקום להתפשט כי כבר נתפשטו שם החסדים לכן
 ירדו מד היסוד שבו ומתעכבו שם עד זמן תיקון הנוקבא.
 והנה ב' מיני אורות לוקחת הנוקבא לתיקון גיפה אור ח' הוא
 ח"ש אור החסד מהחיה דת"ח דז"א ולמשה ועוד ב' חסדים
 שלימים דר"ה כי שם מקום עמידתה כנ"ל ואלו ב"ח וז"ש הם
 מגולין טוך ז"א כי יולאין מן היסוד דאמא העגמר ונשלם כחיה
 דז"א. אור הב' הוא ה"כ שבו ביסוד דז"א כנ"ל. והנה ארד
 החסדים הם יתיגין בכל קו ימין ובכל קו שמאל שבה וכאר
 לנד אשר בקו האלמתי שלה חסד הנבירות הם בקו האלמתי
 שלה נדעת שבה ואח"כ מתפשטים בכל וק"ק שבה אמנם דת"ח

ובמלכות

הנהגות וביאורים (א) חזי דז"א גליון מדוקק שרי חלקו אחד מן החסד ונכנס חסדל קודם פיה דר"ה כפ"ה נר"ה שר"ק. וביין ש"ס כמ"ס ק. ש"ס
 ש"ס: (ב) ג"ל וזו נגילי: (ג) לקמן שער ג"ל מופ"ק והפ"ק ס"ח פ"ד דרז"ה ח"ק נכ"ד נב"ש וף ק"ל פ"ס פ"ק יוהר ש' הב"י. חזי
 דסוד שחלקת החסדים ענין עשר כל ספ"ד כי שם מקומו וכפ"ה סק"ה שם ונב"ק ו' ש' ש"ס ש"ס:

ב' מן ס"ח אל הדעת ג' מן הדעת אל כתר וזר"ה הם ג' שנים
 וגם מ' הראשונים הרי י"ב שנים (א) ועדיין חסר עתה יום א'
 יוהר על י"ב שנים כר"ש שמה"ה נפרס. ונבאר פנינו דע כי
 חז"ר ש'למעלה ביאר כי חזי שליש אור של חסד דת"ח דז"א
 איתן בכתר של הנוקבא הולך כנה א' לנכנס עכ"ל לא נכנס
 סלו בידו נשאר ראשונה אלא נכנס פעמים והוא כי נחלק
 חזי שליש הוא בד' תלקס ונבאר נכנסו ב"פ החתיים דר"ה
 דז"א נחמה או נכנס חלק א' מן חסד בכתר שבה (א)
 והשכנסו ב"פ אלמתיים נכנס חלק ב' וכשנכנסו ב"פ ראשונים
 או נכנס חלק ג' וכשנס ג' חלקם אלו היה ענה א' כנ"ל.
 והנה נח"ל כי א' לנבירות לנכנס בה עד שיכנסו כל החסדים
 לכן נמסו חתלה כל החסדים והתפשטו בכל קו ימין ובכל קו
 שמאל ונבאר שבה כנ"ל ואח"כ נכנסו הנוקבא דרעה וירדו
 וחזרו ועלו עד הכתר כנ"ל ולהיות כי חז"א לשלם שיתוקן
 בכתר עד שיתוקן כל פרט"ף לכן נחאמר חלק הד' מן החסד
 כנכנס בכתר שלה לנכנס כנ"ל עד שיעלה שם הנבירות בכתר
 שלה וזר"ה נשלם שיקנה ואז נכנס חלק הד' שהוא באחרונה
 ואז עמר כל סיקונה. בזמן שנתקיימו ב' דברים כי לא נכנסו
 כל הנבירות עד שיכנסו כל החסדים וגם שלא נגמר הכתר
 ליתקן עד באחרונה ע"י חלק הד' מחסד בלנד שנכנס באחרונה.
 ועד"א נר"ך לתח עפ"ס בענין אר"ך נתפשטו הנבירות בה פיון
 שערין נשאר חלק ד' של חסד לנכנס בכתר. אבל הענין כי לא
 היה חז"ר חלקו עדיין בחזק נוק' ז"א אמנם כבר יולא ממנו
 והיה על ראש הנוקבא כסוד דר"ה כנחלה ולכן יוכלו הנבירות
 להתפשט בה ואחר שנעמדו אח"כ נכנס בה גם חלק הד' הנ"ל
 בכתר שלה. ומהה נבאר יום א' היוהר על י"ב שנים מה
 ענינו כי הנה נח"ל כי שם בז"א היה זמן ירדו החסדים אל
 הסוד שבגילוי (ב) שיעור יום א' כי חז"ר ש"ס בגילוי עכ"ל
 הפקס נטה ב"ש הת"ח מן החוה שמשם התחלה ירדתם בגילוי
 אבל כאן נוקבא חק"כ כשזולאין מן היסוד דז"א הנשלם בסוים
 ת"ח שלה הם נכנסים ביסוד שבה ומקום התחלה ירדו מן
 בגילוי הוא שיעור שפעם אחד לכן אין לר"ך יום א' לירדתו בלנד
 אבל כנשטרפת ירדה זו הקמנה עם ירדת חלק ד' שהיה מקו"ף
 אל הכתר (ב) ושם ג"כ לא היה נר"ך זמן לנכנסו בכתר ונלטרפ'
 שיקן יהיה יום א' וזר"ה נבאר ענין י"ב שנים ויום א'. נמלא
 כי ביום א' של עתה ה"כ היוהר על י"ב שנים עמרת התיקנה
 שלה ועמרת כניסת החסד בכתר שלה לגמרי ועתה כבר
 ישלה להסתקן ולהקדחת נער חסד ה' כמ"ש למטה אבל
 עדיין בכל ה"כ שנים חוה א' לא יהיה נקרא אלא קמנה גם
 פסה נקרא בגלו י"ב שנים ויום אחד חוה אשם ארס וכענין
 חזי וזר"ה מה ששמעתי בזה ואלחוב ב' פירושים (ג) שאר
 מסודי ארס מה ששמעתי. והענין כי הנה נבאר שח"ל שליש
 חסד שנח"מ דז"א נחלק לר' ונכנסו בד' זמנים בכתר שלה.
 והנה חזי שליש חסד נקרא שחוק בסוד. נ"פ"ח דז"א שהוא

א' דר"ה 23590

הנהגות וביאורים (א) חזי דז"א גליון מדוקק שרי חלקו אחד מן החסד ונכנס חסדל קודם פיה דר"ה כפ"ה נר"ה שר"ק. וביין ש"ס כמ"ס ק. ש"ס
 ש"ס: (ב) ג"ל וזו נגילי: (ג) לקמן שער ג"ל מופ"ק והפ"ק ס"ח פ"ד דרז"ה ח"ק נכ"ד נב"ש וף ק"ל פ"ס פ"ק יוהר ש' הב"י. חזי
 דסוד שחלקת החסדים ענין עשר כל ספ"ד כי שם מקומו וכפ"ה סק"ה שם ונב"ק ו' ש' ש"ס ש"ס:

יפה שעה

לא נכנסו בלתי כי פליח חלק החסדים לכתר ובניסה הכתר בכל
 נעשה בשנה א' כצו שנכתב רבינו ז"ל בדרוש ג' ז"ל והנה שם היות שאלו
 הכתיב נבדחה לם התפשטות הכתר כצו ב"ש ד' רישא דנוקבא והם
 פליח דעת זה מלמסד למעלה עכ"ל שניהם נעשים בשנה ב"ש י"ש.
 וזר"ה נשלמו י' שנים דנולת דז"א לכן ק"ב שנים דנוקבא לשי מס
 שנתלם ק"ל נפרקין שנה א' בניסה חזי שליש אור בכתר שלה וג"ש
 בניסה כלה נחמין שלה וג"ש בניסה כבוד נכנס שלם כר"י ז"ש.
 ואח"כ ה"ס אחרים א' בניסה נבירותה נדעה שלה ב' התפשטות נח"מ
 ג' חזרה מליהם מן היסוד אל הח"מ מן הח"מ אל הכתר ה' מן
 דעתה אל הכתר י"ש כר"י שנבאר שלה הוטרבו שתי בניס שלימים.
 ומכל זאת יולא לנו קשיא גדולה וחזקת אר"ך חז"ל כלל חז"ל כי מתסר
 ימי ושיני גדולת דר"ה הם י"ג דנוקבא הם י"ב שנים והלא בני' שני
 האר נכנסו נהרסם ונגללו שני שנים דיניקה ונגללו כי' דנולת הסקבא

במ"ז

אל עליון וכו'

(סג, ב) אל עליון. יו"ד פ' הא הא פ' ואו. והג' בשה"כ ואו פ' הא, במקום הא פ' ואו. עי' ענ"ה דט"ז א' משם הרב זמרת הארץ שט"ס בשה"כ וצ"ל כמו הסי', וכ"ה בע"ח של"ח פ"ב וציין על תו"ח דצ"ו ע"א ע"ש לשונו זיע"א. וכנר' שהתו"ח כונתו גם להגיה את ס' הכו'. והנה היסוד דאי' כבר נמצא עתה בת"ת דז"א, שכבר נדחו כל המו' דאי' כ"א במקומו בהגדול. ומה ענין המשכת הארה זו, ולאיוזה צורך. עי' בשה"כ שכרו"ל ונמצא שבתחי' תכוון להמשיך הארת ז"א בב' תיבות אל עליון אח"כ תחלק אור זה לב' אל ליעקב עליון לרחל שהו"א מקבל בתחי' כל האורות ואח"כ מחלקם ליעקו"ר עכ"ל. וכ"ע שעיקר אחיות יעקב הוא ביסוד דאבא וכו' רמזנו בחי' הארתו בואו של והנורא וכו' צריך יעקב לקחת קצת הארה מן אי' ע"כ. וא"כ המשכת הארה לת"ת דז"א היא לצורך יעקו"ר, וכלולה מב' היסודות דאו"א, היוצאת להם ע"י ההכאות הנז'. אלא שק"ק שבע"ה הנז' כ' הכאת יוד בהא הכאת אורות דאבא בדאי' להוציא אורותיה. (עי' תו"ח צ"ו ב'). והא בואו אי' בז"א לצאת לחוץ. וואו בהא ז"א בלאה החי', ולאה היא ההא אחרונה. וגם כאן היה צריך להיות עוד הכאה ואו בהא אחרונה, שהרי יעקו"ר הם בחי' הנוק', וגם היא הא אחרונה. אמנם עי' להתו"ח זיע"א דצ"ו ב' הנז' מ"ש ואולי יובן קצת.

(סא, ב) שם. מצוייר אח"כ ג' כלי ת"ת. ובסי' המיוחס להיר"א ז"ל לא מסודר כלים. ונראה הטעם היות והכאות אלו הם בריבוי האורות היוצאים בחזה ששם נתגלה היסוד דאי' עי' בשה"כ, ולא שייך בזה המשכה לג"ש הת"ת. ומ"ש עוד בסי' להמשיך אל דס"ג מיסוד דאי' ליסוד דאבא וכו', כן משמע קצת משה"כ שכ' שעיקר אחיות יעקב ביסוד דאבא המתגלה עתה ונרמז בואו דוהנורא וכו' ע"ש. ומשמע שכל תיקונו צריך להיות ע"י יסוד דאבא. וע"ע בשה"כ במילת גומל וכו' מ"ש ולוקח ג' הארות וכו' וכו' ע"ש.

(סג, ב) אל עליון. עי' פת"ע ז"ל מ"ש שיש כאן ב' בחי' נוק' הנתקנים בעמידה. ועי' במזכיר שלום מע' הכ' אות ט"ז באורך. וממה שהובא שם נראה, שסברי מרנן הרד"מ ז"ל והיר"א זיע"א והמחבר בעצמו זלה"ה ושאר מרנן ורבנן שנו' שם דשקלו וטרו למעניתם, ולא עלה על דעת א' מהם לו' שזה לחוד וזה לחוד. וגם הרב המחבר שתי' לפ"ד התו"ח זיע"א שתי' אל עליון. לחוד והא"ב דאטבח לחוד, א', שתיבת אל עליון לבדו הוא ביעקו"ר דפר' חג"ת, והאטבח שמתחיל מחס' טובים הוא ביעקו"ר דפר' נה"י. וג"ז דלא כפת"ע ז"ל שכ' שהנוק' דאל עליון שם מתקנים הכתר שלה, ובזוכר חג"ת וכו' עד למען שמו. ולתי' הב' של המזכיר שלום, גם כונת אל עליון היא לנוק' דאטבח עש"ב. וכשנא' שהכל מדובר בנוק' א', ושכך נראים פשט הדברים, צ"ל א"כ שכל הכונות הנז' בשה"כ (שלא נז' א"ב דאטבח"ח) הם הארות נוספות על מה שנו' בע"ח באטבח, ואינו מוכרח שיהיו בבחי' אחר', אלא בחי' אחת היא שמקבלת האורות הללו של שה"כ, ונתקנת באטבח"ח של ע"ח. כ"נ לכאו'.

(סד, ב) טובים. להמשיך הארה דנו"ה וכו' להמשיך ממח חכמה וכו'. נראה שהם ב' כונות. הא' היא לרחל שנתקן הכתר שלה באל עליון, והב' שייכה לרחל הנתקנת באטבח לפי הפת"ע ז"ל באל עליון (עי' מה שרשמתי בדיבור הקודם) ובתיקון הדעת בקונה הכל נז' יעקב ולא נז' רחל. וצ"ל שנכללה בכונת המשכת ה"ג לדעת רחל של אטבח"ח. ובזוכר נז' החג"ת של יעקו"ר חוץ מכונה השייכה לאטבח"ח. אמנם בתיקון הנהי"מ ומביא גואל למען שמו נז' יעקב לבדו. ונראה שנכללה אתו רחל, כיוון שאין הפרש ביניהם בכונה. כ"נ מפת"ע באל עליון דל"ד רע"ב ע"ש. וצע"ק שלא א' בהדיא יעקו"ר ביחד.

(סה, א) טובים. הציור הנז' בהגדלת חו"ב דנוק' נלקו"ד שאינו מבורר. א', טעות הניכר הוא במה שמצויר בדס"ה בצד שמאל אה"י בקיבוץ ותחתיה הוי' בחירק וצ"ל

באורות. ונמצא שיש בו עתה מ"ה וב"ן באור נשמה וכלי הפנימי לו וכן לנוק'. ואמנם הגבורות דב"ן דמ"ה שבאבא ניתנין בנה"י דאימא ונעשו חסדים בערך הגבורה דאימא כנודע, שהם ג"כ גבורות דב"ן דב"ן דחלקה, והחסדים דמ"ה דמ"ה דאבא עם החסדים • דמ"ה דב"ן דאימא ניתנין בנה"י דאבא, ונעשו חסדים דאימא גבורות בערך חסדים דאבא כנודע. וכל זה נכנס תחלה כולו תוך הז"א. ואח"כ דרך האחור שלו היה מאיר לנוקבא ונותן לה אז הארה (אטב"ח) מהמוחין שבנצח הוד יסוד דאימא אשר כולם הם בחינת ב"ן שלו ושלה, ונותן לה הארה משלה בלבד שהם הגבורות דב"ן דב"ן, וגם נותן לה הארת הגבורות דב"ן דמ"ה. ואח"כ בעת הנסירה מסתלקין נה"י דאו"א, וב' בחי' חכמה וחסדים בין דאבא בין דאימא נשארין בסוד אור מקיף על ראש ז"א, והשאר שהם הבינות וגבורות נכנסין בנוקבא ונגדלת בכל האחור שוה אליו, כי אז נוטלת הם עצמן ולא הארתן לבד כבתחלה. ואז נעשה בחי' היסוד שבה, כי מתחלה ע"י הארה לבד הנמשכת לה ע"י ז"א, לא נעשה בה רק בחי' המלכות שבה (ואח"כ) [ועתה] נעשה היסוד שבה והם ציון וירושלים כנזכר במ"א. ואח"כ מעלים אותן או"א לחופה בהיכל עילאה דילהון, אחר נסירה ועדיין אין בהם רק אורות דאב"א, ומזדווגים שם פב"פ ונותן בה החסדים דאימא שגם הם אינן רק ה"ג מ"ה דב"ן מבחי' עצמו אלא שבערך הגבורות שלה נקרא חסדים. ואז אלו החסדים נקרא רוחא דשדי בגווה, כי אז הוא בסוד זווג ממש. • אמנם הכלי שלה הוא היסוד שלה, והמ"ן הם ה"ג של חלקה שלוקחת בעת הנסירה כנ"ל. אך אלו ה"ג עצמם שלו נקרא

רוחא דילה דשביק בגווה, כי הנה ז"א סוד רוח, אך בהנתן בה נקרא נפש בצאת נפשה, ולכן נקרא בן ולא בת. ולהיותו בסוד אב"א אינו זווג גמור רק רוחא דשדי בגווה, והוא שורש להעלות כל הבירורים עד ימות המשיח. והוא שורש לכולם כי הוא השורש הראשון דב"ן, וע"י מתבררין כל בירורי המלכים של זו"ן. ואמנם אח"כ חוזרים פב"פ ואז באים בחי' אורות הפנים דבינה שבתבונה ויש"ס מלובשין בפנימיותן ממש. ואז נותן לה בסוד הארה בחי' ה"ג שלה ב"ן דב"ן ובסוד זווג ממש ה"ג שלו הנקרא חסדים דאימא כנ"ל (וכולם הן מן ב"ן). עוד נ"ל בדרך שני וב' פירושים הם אמת. כי הנה א"א להזדווג ז"א בנוקבא אלא בהיותה שוה בשוה לגמרי כמוהו. ואם • לאו אז הזווג הוא זווג ז"א בלאה או יעקב ברחל או יעקב בלאה. והנה בהיותה בסוד אחור בשוה אליו אז האיר בה בחי' הגבורות דב"ן דב"ן, אך הגבורות דמ"ה דב"ן כולם נעלמים תוך יסוד דאבא הסתום כנודע. לכן צריך שיצאו משם, וינתנו בתוכה ממש בעת הנסירה (חילוף ב'), ואז חוזרין להנתן בה נה"י דאבא, ואי אפשר שתקבלם אם לא יכנסו בה ג"כ נה"י דאימא, ויתלבשו בתוכה. ואז מקבלת היא גבורות דמ"ה (דב"ן) שביסוד דאבא. והרי עתה בא ב' מנצפ"ף א' דגבורות אימא וא' דגבורות אבא כנזכר במ"א. אח"כ בחזירתם פב"פ, אם לא גדלה כמוהו אז הוא זווג יעקב ורחל, והיא קבלה תחלה גבורות דמ"ה דב"ן דרך מסך מז"א, ואח"כ נותן לה חסדים דמ"ה דמ"ה בסוד זווג. אמנם כשנגדלת כמו הז"א לגמרי פב"פ, אז לוקחת החסדים (דב"ן) דמ"ה (דב"ן) וג"כ החסדים דמ"ה דמ"ה כנזכר במ"א כי ז"א יש לו או"א ויעקב אבא לבד.

מבוא שערים שער ו' ח"א דרוש ז' - דף נ"ב ע"ג

אלא מדה א' בלבד, כנגד הת"ת דזעיר מאחוריו מן החזה ולמטה, ונמצא שהיתה בבחינת ספירה א' הכוללת י' נקודות קטנות, ואינן ספירות גמורות אלא נקודות, ובין כולם אינם רק ספירה א', באופן שאין בה רק חלק עשירי ממה שצריך להיות בה בעת היותה פרצוף די"ס גמורות.

ועתה נבאר דרך פרטות ענין הגדלת המלכות איך היא נגדלת, כי עד עתה לא ביארנו רק מי הוא הגורם ההגדלה של הנוק', ועתה נבאר ההגדלה בעצמה. והענין כי הנה בזמן הקודם לזה, והוא בחי' הג' שהוא בזמן היניקה, שאז היתה נוקביה בבחינת צלע לבד, ונתבאר כי אז עדיין לא היתה

הי' נקודות הקטנות שכבר היו בנקבה בהיותה נקראת צלע כנז'. ואמנם לא בכל נקודה ונקודה מהם יש בחינת הגדלת כל הד' בחינות הנז' ביחד, אלא כפי בחינת הנקודה. וטעם הדבר יתבאר היטב בע"ה מתוך דברינו. אמנם הכלל הוא כי בחינת הגדלה ע"י המוחין דזעיר אינה אלא בחכמה ובינה דנוק' בלבד, ובחינת ההגדלה של הגבורות אינן אלא בנקודת הדעת דנוק', ובחינת ההגדלה של לבוש נצח דאימא אינו אלא בנקודת הנצח דנוק', ובחינת ההגדלה של הלבוש דהוד דאימא הוא בכל קו שמאל דנוק', שהם נקודת בינה ונקודת גבורה ונקודת ההוד שבנוק', ובחינת ההגדלה של לבושי נה"י דזעיר אינם אלא בשתי נקודות דנצח והוד של הנקבה, אך בחינת החסדים לעולם אינם נמנים בבחינת הגדלה בשום מקום, כי הם בבחינת המים המגדילים את האילן, ואינם הם עצמם ההגדלה בעצמה. וזהו מש"ה והוכן בחסד כסא, כי הכנת תיקון הנקבה הנקראת כסא, הוא ע"י החסדים. והגבורות גם הם בבחינת החסדים כנ"ל, שגם הם בחינת מים בגוף הנקבה, ונקראים גבורות גשמים, ועל כן גם הם אינם נזכרים בכלל הגדלה עצמה, אלא שגורמין הגדלה, זולתי בנקודת הדעת והת"ת, לפי ששם יש גבורות רבים כמו שיתבאר שם במקומו. וגם הטעמים של שאר הבחינות יתבארו בתוך המשך הדברים בע"ה. וטרם שנבאר ענין מציאות כל ההגדלות האלו, צריך שתדע כי כל בחינות הגדלות האלו של הנקודות של הנוק', הם נרמזות באלפ"א בית"א דא"ט ב"ח ג"ז ד"ו וגו', והם רומזות בעשר הנקודות האלו ע"ד זה, א"ט בכתר, ב"ח בחכמה, ג"ז בינה, ד"ו דעת. י"צ חסד, כ"פ גבורה, ל"ע ת"ת, מ"ס נצח. ק"ץ הוד, ר"ף יסוד, ש"ן מלכות, ת"ם במלכות. ונשארו אותיות הנ"ך שאין להם זוג. וכבר ידעת ענין זוגות אלו מה עניינם, כי הם ד' זוגות דאחדים, וכל א' כוללת י' אחדים, וד' זוגות אחרות וכל א' כוללת עשרה עשרות, וד' זוגות אחרות כל א' כוללת עשרה מאות. והענין במה שנודע כי עד אות הט' הם אחדים, ועד הצ' כפופה הם עשרות, ועד הי' פשוטה הם

וכדי שתתגדל, צריך שתתחלק מדת נקודה זו בעשרה חלקים, ויהיו עשרה נקודות קטנות, ואחר כך, ע"י החסדים והגבורות שבה, נגדלת כל נקודה ונקודה מהם ונעשים בה ט' נקודות אחרות, ואז יהיו עשרה ספירות גמורות, שכל ספירה וספירה מהם יהיה בה כללות עשר נקודות קטנות. והנה ההגדלה עצמה הוא ענין המוחין שהיא לוקחת עתה, ומהם נגדלות אלו הי' נקודות שבה ונעשות י' ספירות גמורות, אך סיבת גרמת ההגדלה הם החסדים והגבורות, ששניהם נקראים מים, כנ"ל. כי גם הגבורות נקראים גבורות גשמים, ומגדילים אותה, כמו המים שגורמים הגדלת האילן, אך ההגדלה בעצמה אינה מומציאותם ממש, ואין הם עצמם נעשים גוף האילן, אלא גורמין הגדלה בו. והנה נמצא כי זולת הבחינה הראשונה, שהם העשר חלקים של נקודות קטנות שיש בצלע הזו כנ"ז, יש עוד ד' בחינות אחרות שגורמין ההגדלה באלו העשרה נקודות קטנות. והוא כי הנה נתבאר לעיל כי הגדלת הנקבה הזאת הוא מן החזה ולמטה של זעיר, ויש שם ד' בחינות (שגורמין ההגדלה): הא' היא בחינת המוחין של זעיר מבחינת חכמה ובינה שלו. ונודע כי הם מתפשטין עד סוף גופא שהוא עד נצח והוד של זעיר. הבחינה הב' הם המוח הג' והם בחינת החסדים והגבורות המתפשטים למטה בז' תחתונות. הג' היא בחינת הלבושים של נה"י דאימא, המלבישים את המוחין של חכמה ובינה דזעיר עד מקום התפשטותם הנז' שהוא סוף הקוים שהם נצח והוד שבזעיר, וכן הלבוש של היסוד דאימא המלביש מוח הג' הנקרא דעת בקו אמצעי, ולבוש זה נגמר ומסתיים בחזה דז"א. בחינה הד' הם הלבושים דזעיר עצמו ע"ד הנז' בלבושי נה"י דאימא, אלא שיש תוספת באלו. והיא כי לבוש היסוד של זעיר בקו האמצעי של הנקבה מתפשט יותר למטה מן החזה שלה, והוא עד סוף הת"ת שבה. וכבר ביארנו לעיל כי כאשר באים המוחין אל הנקבה, הם באים מלובשים בשני • לבושים הנז', בנה"י דאימא ובנה"י דזעיר. והנה מאלו הד' בחינות הנז' נגדלת הבחינה הראשונה שהם

העיקריות של המלכות וכו'. ונראה שב-סדר הכוונה יש לכוין תחילה ב-**תנ"ה שהם העיקר** וכנ"ל, ולהמשיך ב-ה"ג **המגדילות** וכו'.

וראה ב-**באתי לגני** [ח"ב דף קפ"ז מעט למטה מאמצע ע"א], שהעיר שראוי היה לעשות: **ש"ן ת"ם - ביחד, ולא לחלקם:** ש"ן תחת ה"ג, ו-ת"ם תחת תנ"ה, שהרי הרמז שבענין המלכות נרמז - כולו [רק] ב-**ש"ן**, ולא ב-ת"ם. [והיות וגם ת"ם הוא במלכות, יש לעשות ש"ן ת"ם - ביחד].

ואכן בסידור כת"י הרב אליהו משען זיע"א, ובסידור היר"א [עמוד 628], אותיות: **ש"ן ת"ם סמוכות** - ואינם נפרדות.

ונראה שראוי ללמוד כאן, גם בענין: **חותם בתוך חותם** המבואר בעץ חיים שער ל"ד סוף פרק ו' [דף נ' ע"ב]. והמבואר גם בהמשך עץ חיים שער ל"ה פ"ב [דף נ"ב מאמצע ע"א], וב-פרק ג' [דף נ"ב ע"ב למטה], והיעב"א.

בענין **בת כהן**, ראה בעץ חיים סוף פ"ה [דף נ"ד ע"ד], ומ"ש באמת ליעקב מערכת א' אות ק"ס, ומ"ש עליו במזכיר שלום מערכת א' אות נ"ג.

הקדמה לאטב"ח בענין ההבנה החדשה בישיבה

כוונת האטב"ח מעודכנים לפי הבנה חדשה בישיבה, בעיקר עפ"י מבוא שערים דף נ"ב ע"ג-ד', דרוש ז' (עי' עמוד 155. יש ד' בחינות גורמי הגדלה: מוחין - חו"ב, חו"ג, לבוש נה"י דאימא, לבוש נה"י דז"א). כלומר, בחינות אלו אינם ניתנים לנוק', אלא גורמים לבחינה נוספת שכנגדם להינתן לנוק' (בחי' הגימטריא דמ"ה וב"ן דמוחין דאימא, שהרי בחי' האותיות נשארות בז"א). ועצם ההגדלה (השלמה ליי"ס פרטיות דכל אחת מיי"ס דרחל) תבוא מחלקי בירורי אורות דמ"ה וב"ן דחלקה, כמסודר בסידור היר"א ח"א 615 והלאה.

וכן עי' עץ חיים שער המוחין פ"ט, ח"א דף ק' ע"א-ד' (עי' עמוד 154), בענין בנין הנוק' באטב"ח הנעשה ממ"ה וב"ן דמוחין דאימא. ועי' גם בחסדי דוד תוך אות ק"כ, דף נ"ו ע"ב (עי' עמוד 154) ד"ה אח"כ (הראשון).

סידרנו את נוסח כוונת האטב"ח עפ"י המהלך הזה, וכן מסודר בעיקר בסידור היר"א.

סדר בנין אטב"ח

מלכות	יסוד	הוד	נצה	ת"ת	גבורה	חסד	דעת	בינה	חכמה	כתר	ספירות
1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
2	2	9 הוד דאימא	2	2	2	2	2	2	2	2	2
3	3	8 הוד דאימא	3	3	3	3	3	3	3	3	3
4	4	7 הוד דאימא	4	4	4	4	4	4	4	4	4
5	5	6 הוד דז"א	5	5	5	5	6 חסד	5	5	5	5
6	6	5 הוד דז"א	6	6	6	6	5 גבורה	6	6	6	6
7	7	4 הוד דז"א	4	7	7	7	4 ת"ת	7	7	7	7
כלל' דכלל' ה"ג			4 הוד					7 הוד			
3 קס"א דאימא	8	3 הוד	3 נצה דאימא	3 ת"ת	8	8	3 נצה	3 בינה דאימא	8	8	8
2 קמ"ג דאימא	2 ת"ת	2 הוד	2 נצה דז"א	2 נצה	2 הוד דאימא	9	2 הוד	2 הוד דאימא	2 חכמה דאימא	9	9
1 קנ"א דאימא	1 יסוד	1 הוד	1 נצה	1 הוד	1 גבו'	1 חסד	1 דעת	1 בינה	1 חכמה	1 כתר	שורשית
שן <תס> למען שמו (לבושי תנ"ה דאימא)	רף	קץ לבני בניהם (ג' גבורות קשות אלו, מכות זו בזו, ועושות ט' ספירות)	מס	לע (נקו' שורשית של הת"ת ירדה ליסוד, ברכת הבית ברובה. תנ"ה גם מגדיל וגם נגדל)	כפ וזוכר חסדי אבות	יצ	דו קונה הכל (ברכת הבית ברובה - ה"ג גם מגדילות וגם נגדלות)	גז טובים (חיוזק מנז"ה דאבא)	בח	אט קונה הכל וזוכר חסדי לבני בניהם למען שמו (ד' רבעים)	

מקראה: כ - נקודה שורשית (1). תוספת לשורשית (2): ת - מוחין דאימא. נ - לבוש דאימא. נ - לבוש דז"א. חו"ג המגדלים: נ - חסדים. ת - גבורות. 1 - ההגדלה לז"ס.

הקדמה לכוונות המשכת הכתרים דכתרים בטבילה - עפ"י סידור הרש"ש חלק ו' דף ז'

כוונת המשכת המוחין דכתרים די' ספירות דקטנות וגדלות ראשון ושני שצריך לכוון בטבילת ליל שבועות. ותחילה יכוין לעלות אור החוזר דחסדים לכחב"ד, ואח"כ יכוין להמשיך הכתרים כנזכר בדרוש שישי משער כ"ה.

יכוין לעלות הכפל דשני שלישי העליונים דחסד הראשון המתפשט בספירת החסד דז"א, שהוא אור החוזר דחח"ן דחכמה, וחסד דפרצוף אמצעי חג"ת דז"א, לחח"ן דחסד ונצח דפרצוף הפנימי חב"ד, ואור החוזר דחסד דחח"ן דנצח דפרצוף האמצעי, לדת"י דת"ת דפרצוף הפנימי חב"ד.

וכן להעלות הכפל בשני שלישי העליונים דחסד השני המתפשט בספירת הגבורה דז"א, שהוא אור החוזר דבג"ה דבינה, וגבורה דפרצוף האמצעי חג"ת דז"א, לבג"ה דגבורה, והוד דפרצוף הפנימי חב"ד דז"א, ואור החוזר דחסד דבג"ה דהוד דפרצוף אמצעי, לדת"י דיסוד דפרצוף הפנימי חב"ד.

וכן להעלות הכפל דשליש התחתון¹, עם הכפל דשליש העליון דחסד הג' המתפשט בת"ת דז"א, שהוא האור החוזר דדת"י דיסוד ודת"י דדעת דפרצוף האמצעי חג"ת דז"א, לת"ת דישסו"ת, שבו מלובשים שורש ד' מוחין דכתר דז"א. ועל ידי כך יכוין להמשיך ולהשלים התפשטות חלק העליון דת"ת הנזכר בישסו"ת.

ויכוין להמשיך תשלום התפשטות הת"ת הנזכר דישסו"ת מאחורי רישא דז"א, עם עצמות אורות דנה"י דישסו"ת שבו, שהם הנה"י החדשים, עד כנגד החזה דז"א מאחוריו.

ויכוין להעלות הכפל דשליש האמצעי דחסד השלישי המתפשט בת"ת דז"א, שהוא אור החוזר דדת"י דת"ת דפרצוף האמצעי חג"ת דז"א, לתוך סיום הת"ת הנזכר בישסו"ת שכנגד אחורי החזה דז"א. ולהמשיך סיום הת"ת הנזכר, עם המוחין שבו לפרצוף הכתר דנוק' קדישא דז"א.

יכוין עתה להמשיך ג' קווי חח"ן בג"ה דת"י דה' פרצופים דכל אחד מעשר ספירות חב"ד חג"ת נה"י דישסו"ת ודאו"א, עם ג' קווי חח"ן בג"ה דת"י דצ"ו ול"מ דה' צלמי המוחין שבהם, ובתוכם שם ההוי"ה עם קוץ היו"ד, ועליהם שם אהי"ה מקיף, בניקוד קמץ, לחח"ן בג"ה דת"י דה' פרצופים דכתר דבל אחד מיי' ספירות חב"ד חג"ת נה"י דמ"ה וב"ן דמ"ה, ומ"ה וב"ן דב"ן דבינה ודחכמה דז"א, ומספרם ליעקב ורחל, על דרך הנזכר לעיל בז"א ממש.

יכוין (במחשבה) עפ"י סידור של חול (ח"א), כוונות אטב"ח לבניית הנוק' והמשכת הכתרים (דכתרים) לזו"ן: במילים "טובים" (דף ס"ד ע"ב), וימשיך ב"קונה הכל" (דף ס"ז ע"ב), עד "למען שמו" (דף ע"א ע"א).

סדר כוונות אטב"ח

[העתקה מסידור היר"א ח"א עמוד 615 ד"ה סדר, מובא גם בסידור של הרב הדאיה עמוד 337]. הבאנו את כוונות האטב"ח עפ"י נוסח סידור היר"א, בתוספת נופך עפ"י מו"ר הרה"ג רבי מרדכי עטייה שליט"א (☀)

סדר בנין ותיקון פרצוף האחור דרחל בעמידה, שעדיין היא עומדת בבחינת נקודה כלולה מעשר נקודות, שהם [אותם י"ס דמלכות, נחלקו ונעשו] העשר מלכיות די"ס הראוים לה. ועתה [ע"י אטב"ח] צריך להוסיף על כל נקודה [שרשית] ט"ס, לעשות מכל נקודה פרצוף אחד [היינו שכל ספירה תהיה שלימה בי"ס פרטיות שבה], ויהיו עשרה פרצופים שוים זה את זה בשוה, מן הטבור דז"א ולמטה (ע"ח סוף פ"ו משער י"ט) (ע"י עה"ל ח"ד עמוד 80, ענין אטב"ח)

ויכוין להמשיך הארה מחח"ן בג"ה דנו"ה (יש הכרח להארת פ"ת דנו"ה דאבא בכדי שלא תהיה אחיזה באורות חסדים דנו"ה דאמא, כמ"ש בע"ח שער ל"ח פרק ז'. עיין גם בשמן ששון על ע"ח שער ל"ה פרק ה' אות ז') דמוחין דצ"ו דצלם דאבא שבחח"ן בג"ה דחג"ת דז"א, לפרקין עילאין דפרקין תתאין דצ"ו דצלם דאימא, שבפרקין עילאין דנצח והוד דז"א, לתת בהם כח להוציא ולתקן כנגדם מאחור, ב' פרצופי חו"ב דמ"ה וב"ן דפרצוף דאחור דפנימיות דרחל, כל אחד כלול מיי' ספירות דמ"ה וב"ן, אשר כבר יש בכל אחד ספירת המלכות (שורשית) שבו, והוא באופן זה (⊙)

1 ע"פ התו"ח דף קכ"ט יש להעלות הכפל דשליש עליון ואמצעי לכתר דז"א, פרק תחתון מיועד לכתר דנוק', כמ"ש בסידור חול. וכתב התו"ח שיש לכוין כך בסדר שבועות.

☀ כוונות האטב"ח מעודכנים לפי הבנה חדשה בישיבה, בעיקר עפ"י מבוא שערים דף נ"ב ע"ג-ד', דרוש ז' (ד' בחינות גורמי הגדלה: מוחין - חו"ב, חו"ג, לבוש נה"י דאימא, לבוש נה"י דז"א). כלומר, בחינות אלו אינם ניתנים לנוק', אלא גורמים לבחינה נוספת שכנגדם להינתן לנוק' (בחי' הגימטריא דמ"ה וב"ן דמוחין דאימא, שהרי בחי' האותיות נשארות בז"א). ועצם ההגדלה (השלמה ליי"ס פרטיות דכל אחת מי"ס דרחל) תבוא מחלקי בירורי אורות דמ"ה וב"ן דחלקה, כמסודר בסידור היר"א ח"א 615 והלאה. וכן ע"י עץ חיים שער המוחין פ"ט, ח"א דף ק' ע"א-ד', בענין בנין הנוק' באטב"ח הנעשה ממ"ה וב"ן דמוחין דאימא. וע"י גם בחסדי דוד תוך אות ק"כ, דף נ"ו ע"ב ד"ה אח"כ (הראשון).

⊙ ע"י באתי לגני ח"א דף פ"ד רע"ב, שמביא תו"ח ופת"ע (וע"י בהגהות בתיבת אל עליון). נראה שהם סוברים שהכתר שבונים ליעו"ר שייך ליעו"ר אחר מיעו"ר של אטב"ח. וכן בשעה"כ מביא סדר בנין הנוק' (י"ס), שלא עפ"י דרוש אטב"ח. א"כ נוכל לומר שמדובר על שתי נוק', אחת של שעה"כ והשנייה לפי דרוש אטב"ח. וכך נראה בסידור המודפס. אלא שבסידור היר"א נראה שמדובר בנוק' אחת, שקישר אותן בהדגשת "והוא באופן זה". וכן נראה שיטת השד"ה.

[טובים] (*)

[סד:]

ג

לפרצוף בינה דרחל

ויכוין על ידי הארת חסד שבהוד דז"א (המגדיל שהוא הוי"ה בקבוץ, (O), להמשיך הארה מהוד דצלם דצ' דאימא (לבוש), וגם הארה ממוח הבינה (דאימא) שבפרק ראשון דהוד דז"א, להוציא כנגדו ספי' חו"ב (פרטיים) דמ"ה וב"ן, לפר' הבינה דרחל. ועוד ז' ספי' אחרות משאר חלקי בירורי אורות דמ"ה וב"ן דחלקה, ועם המל' שבה, נשלם לי"ס (פרטיות) דמ"ה וב"ן דפר' בינה דרחל (א)

כח והארת פ"ת דהוד דאבא (שבגבורה דז"א) הארה דהוד דאבא

אֱלֹהִים
יְהוָה
יְוֹד הִ' וְיִין הִ'

לפ"ע דפ"ת דהוד דמוחין דאימא (שבפ"ע דהוד דז"א).

וע"י הארת חסד דהוד, עם מוח בינה דאימא [סה.]

אֱלֹהִים
יְהוָה

ג (הגדלה)

ג (נקודה שורשית)

ממוח בינה דאימא
שבפרק א' דהוד דז"א
יְוֹד הִ' וְאֵו הִ' (מוח)
אֵלֶף הִ' יְוֹד הִ' (לבוש)

[החסד שבהוד] (מים מגדלים)

[לבוש הוד דאימא]

[מוח בינה (בהוד)]

יְהוָה

יְהוָה

יְהוָה

ג' כלי בינה דרחל
אֵלֶף הִ' יְוֹד הִ' הִ'
אֱלֹהִים
א אה אהי אהיה

ב

לפרצוף חכמה דרחל

ויכוין ע"י הארת חסד שבנצח דז"א (המגדיל שהוא הוי"ה בחיריק, (O), להמשיך ממוח החכמה (דאימא) שבפרק ראשון דנצח דז"א, הארה להוציא כנגדו ספירת חכמה (פרטית) דמ"ה וב"ן, לפרצוף החכמה דרחל. ועוד ח' ספירות אחרות משאר חלקי בירורי אורות דמ"ה וב"ן דחלקה, ועם המלכות שבו, נשלם לי" ספירות (פרטיות) דפרצוף חכמה דמ"ה וב"ן דרחל

כח והארת פ"ת דנצח דאבא (שבחסד דז"א) הארה דנצח דאבא

אֱלֹהִים
יְהוָה
יְוֹד הִ' וְיִין הִ'

לפ"ע דפ"ת דנצח דמוחין דאימא (שבפ"ע דנצח דז"א).

וע"י הארת חסד דנצח, עם מוח חכמה דאימא

אֱלֹהִים
יְהוָה

ח (הגדלה)

ב (נקודה שורשית)

ממוח חכמה דאימא
שבפרק א' דנצח דז"א
יְוֹד הִ' וְיִין הִ' (מוח)
אֵלֶף הִ' יְוֹד הִ' (לבוש)

[החסד שבנצח] (מים מגדלים)

[מוח חכמה (מלוּבש בנצח)]

יְהוָה

יְהוָה

ג' כלי חכמה דרחל
יְוֹד הִ' אֵו הִ' הִ'
יְוֹד הִ' אֵו הִ' יְוֹד הִ' אֵו הִ' הִ'
יְהוָה יְהוָה יְהוָה

* יש לציין שבנין הנוק' באטב"ח הוא עבור כל פרצוף ג' וד' הכוללים, כנגד כל בנין ז"א של ספירת העומר. וכן, הבאנו כאן את שמות המוחין והלבושים, כדרוש בתקופה הזאת (מפסח עד שבועות).

○ עיין ע"ח ח"ב דף ט"ז ע"ג הגהת השמ"ש אות א', דף י"ב ע"ג, דף נ"ד ע"א. מבו"ש דף נ"א ע"ב. שה"ק דף פ"ב ע"ב.

עיין בהקדמת מו"ר הרה"ג רבי מרדכי עטייה שליט"א על אטב"ח, בענין ב"ח - ג"ז, מסביר שהארת החסד דנו"ה, שהבאנו בתיבת חסדים, הוא המגדיל. וע"י שם גם בענין לבוש הוד דאימא, שלכאורה היה צריך להיות שם קמ"ג ולא הוי"ה פשוטה.

א. עיין בשער הירח דרוש ד'.

[קוֹנָה הַכֹּל]

יכוין להמשיך כללות ה' חסדים דדעת התחתון, ליסוד דז"א (סיום מערכת ההארות, והוא בניית עצמות היסוד)

יְהוָה יְהוָה
 כְּלֹט ה' חֲסָדִים
 יְהוָה
 יְהוָה יְהוָה

לג' כלי יסוד דז"א
יֵאָהֳדוּנָהּ

שׁוּן. שׁוּן דְּלֵת. שׁוּן דְּלֵת יוֹד
שׁוּן דְּלֵת יוֹד

(מכאן מתחילה מערכת הענפים, מיתוק הגבורות לפני נתינתן לדעת דנוק' - ד"ו).
 ולהוציא הב' שלישים דת"ת ונ"ה דחסדים דז"א מיסוד דאימא,
 ושם מתרבה אורם ונגדלים ונכפלת הארתם (או"ח),

ולהמשיך מהדעת את ה' גבורות ליסוד דז"א
 (בְּמְרוּצָה), מתתא לעילא, הב' גבורות דחו"ג לנ"ה
 דיסוד, והתנ"ה לחג"ת שביסוד

ולהמשיכם ליסוד דז"א^(א)

יְהוָה יְהוָה
 ה' גבורות
 יְהוָה יְהוָה
 יְהוָה יְהוָה
 5 6
 3 4
 1 2

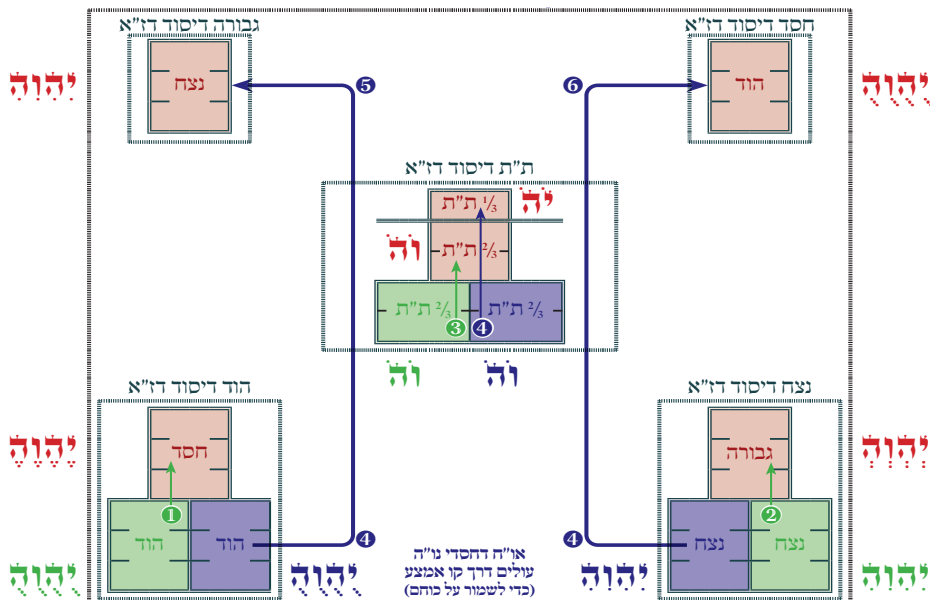
לג' כלי יסוד דז"א
יֵאָהֳדוּנָהּ

שׁוּן. שׁוּן דְּלֵת. שׁוּן דְּלֵת יוֹד
שׁוּן דְּלֵת יוֹד

ב"ש דת"ת ונ"ה דחסדים
 3
 וְהָ
 4
 1 2
 יְהוָה יְהוָה
 5 → ← 6

לג' כלי יסוד דז"א
יֵאָהֳדוּנָהּ

שׁוּן. שׁוּן דְּלֵת. שׁוּן דְּלֵת יוֹד
שׁוּן דְּלֵת יוֹד

[ס.ז.]

(המיתוק לפי סדר הגבורות) להמתיק ג' גבורות פחות שלישי דחג"ת שבתנ"ה דיסוד, בג' חסדים פחות שלישי (דתנ"ה) שבתנ"ה דיסוד [דז"א]

להעלות כפל אור חוזר דחסדים דב' שלישי ת"ת ונ"ה, מן תנ"ה דיסוד, דרך קו אמצעי (כדי שלא ייחלשו), ולהמתיק השליש העליון דגבורה דת"ת ונ"ה דגבורה, שבחו"ג [ושליש עליון דת"ת] דיסוד [דז"א]

[ס.ז.]

סדר בקיעת הלבושים (כל חסד הולך לספירה ובוקע שם את לבוש דאימא)

(א) 7 להעלות אור החוזר דחסדים הנז' (תנ"ה), מיסוד דז"א לחסדים העליונים דחג"ת שבתוך (ב) יסוד דאימא שבחזה דז"א.

(ד) ועי"כ מתרבים החסדים הנז' דחג"ת ונכפלים. [וגם או"ח דתנ"ה עצמם נכפלים]

(ג) או"פ שלהם - דתנ"ה - לתוך יסוד דאימא, ואו"מ שלהם - דתנ"ה - על גבי היסוד דאימא, ועל ידי כן נבקע היסוד דאימא.

[או"י דחג"ת, הולך למקומו בכלי החג"ת דז"א 1 2 3]

ולהעלות הכפל דב"ש העליונים ד [או"ח ד] חסד, לחכמה. ושליש תחתון, לחסדים דדעת. ו [כפל ה] ב' שלישים העליונים ד [או"ח ד] גבורה, לבינה. ושליש תחתון, לגבורות דדעת.

א. עיין בשער כ"ה בדרוש ג' ובדרוש ו'.

ב. א"ה יש סידורים שכתוב יסוד דאימא, ויש סידורים שכתוב יסוד דישסו"ת, והמעיין יבחר.

ד. בסידור המודפס, ההוראה בסוגריים ליד הגהה ג', מופיעה כאן. כלומר, בקיעת יסוד דאימא נעשית לפני ההכפלה.

ג. א"ה כך כתבו בקצת סידורים, לכן מסודר כאן בין שני חצאי לבנה. ועיין בספר ענ"ה דף ט"ז ע"א אות נ"א מה שכתב על זה, ועיין שם. [ועיין ע"ח ח"ב דף ו' ע"ב אות ב', דף ט' סע"ב-ג'.

[סז:] ו[כפל ה]ב' שלישים העליונים דאו"ח דת"ת, לכתר דז"א שבת"ת דישסו"ת [ודאו"א וא"א (וכן בכל מקום)] (*).
[שהוא (צ"ל שממנו) הנה"י החדשים דישסו"ת, שבו (בת"ת דישסו"ת) מלובשים שורשי ד' המוחין דכתר דז"א].

יהוה ב"ש [התחתונים ד]ת"ת דישסו"ת

או"ח דב' שלישים עליונים דת"ת דחסד [דז"א], עולה לב"ש ת"ת דישסו"ת (אוצ"ח ל"ו ע"ב אות ב', יש להקדים תבונה ליש"ס)

יהוה ב"ש [העליונים ד]ת"ת דז"א

להמשיך [בש"ת] דת"ת דישסו"ת (כתר המלך) עם שורשי המוחין שבו, לכתר (O) דפנימיות דפנימיות דז"א

אֱלֹהִים אֱלֹהִים
יְהוָה יְהוָה

[חו"ב חו"ג דכתר דז"א - מצד אימא] (*)		[חו"ב חו"ג דכתר דז"א - מצד אבא] (*)
אלף הי יוד הי	[חכמה]	יוד הי ויו הי
אלף הי יוד הי	[בינה]	יוד הי ואו הי
אלף הא יוד הא	[חסדים]	יוד הא ואו הא
אלף הה יוד הה	[גבורות]	יוד הה וו הה

ג' כלי כתר דז"א (*)

אלף הי יוד הי
יוד הי ויו הי

יוד. יוד הי. יוד הי ויו. יוד הי ויו הא

6 ושליש [תחתון] או"ח דחסד הנז' דת"ת, להעלות על גבי כתר דנוק' [שהוא סיום דנה"י החדשים הנז', המגיעים לכנגד אחורי ב"ש עליונים דת"ת דז"א], דרך החזה.

(A) לחלק את השליש [תחתון] דאו"ח דחסד הנז' דת"ת, שעל גבי הכתר דנוק', לד' חלקים. ולהמשיך עתה חלק א' מד' חלקים, לכתר דנוק'.

רביע א'
יהוה

לג' כלי כתר דנוק'

יוד הא ואו הה

יוד. יוד הא. יוד הא ואו. יוד הא ואו הה

י יה יהו יהוה

* הנה"י החדשים הוצצים בין ת"ת דישסו"ת לבין החב"ד דז"א. לכן ע"י העלאת ב"ש או"ח דחסד דת"ת, מביאים את הת"ת דישסו"ת להיות כתר לז"א (ע"ג גולגלתא), והנה"י החדשים נדחים מאחוריו (צורת ל'). עפ"י סידור היר"א ח"א עמ' 622. עיין שעה"כ דף פ"ט סע"א, שענין הכתר - שער הנו"ן. שער"ר ח"ב דף ס"ה ע"א, בענין כוונת הטבילה: המושכת הכתרים דכתרים הם לפרצופים 3-4-5 הכוללים דז"א.

O נראה ששורשי המוחין דז"א (שנבררו עם הרפ"ח של ז"א), הם השורשים שנכנסו לכחב"ד חג"ת של ישסו"ת ב' (הטיפה הגופנית), בעת כניסת מוחין דאו"א בלבושים (בתיבת אחד). ועכשיו, שת"ת דאימא (כתר המלך) שוכן ע"ג רישא דז"א, וגולגלתא דז"א שוקע בתוך בטן דאימא, שהיא רכה, חלל (ע"י שעה"ק דף ל"ה אע"א). ואז יורדים (אותם ששורשי המוחין) לתוך גולגלתא דז"א.

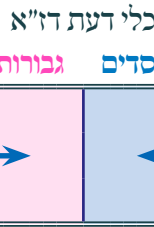
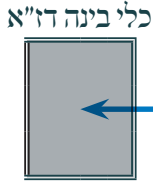
לגבי הצינון לצורך הכתר, מה שאמרו שלא צריך, כנראה שזה רק לפי הפשט (2-2-2), אבל לפי דרוש הדעת נראה שצריך צינון (ע"י אוצ"ח דף י' רע"א, השד"ה אות ט').

* אלו שורשי המוחין דכתר דז"א, היורדים עכשיו מוחצי תחתון דת"ת דישסו"ת, לאווירא שבתוך הגולגלתא דז"א. כלי הכתר הם הגולגלתא דז"א. והם נעשו, עפ"י דרוש הדעת, מתרין פ"ע דחג"ת דז"א (הסידור מסודר לפי 2-2-2, ואז אין מקום לכתר). ע"י נה"ש דף כ"א אע"ב, מ"ב ע"ג. וע"י ע"ח ח"ב דף י' עד י"ג. וע"י ע"ח ח"א דף ק"ו (כולו). שעה"ק דף ל"ה ע"א. א. עיין במב"ש שער ו' ח"א דרוש ו' (דף נ"ב ע"ב-ג'). [וכן עיין ע"ח ח"ב דף מ"ט ע"ב דרוש ו'.]

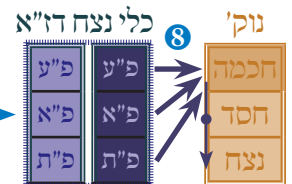
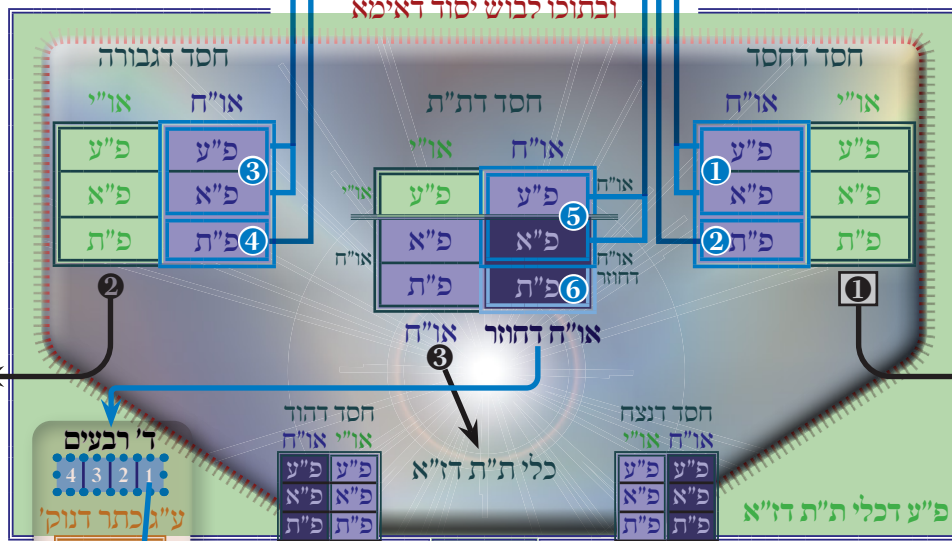
מקראה

- אוי"ח דחסדים.
- אוי"ח דחסדים.
- אוי"ח דחזור דחסדים.

ז"א (ו"ק דמ"ה ו"ק דב"ן)
ת"ת דישסו"ת

פ"ע דכלי ת"ת דז"א (בהגדלה)
ובתוכו לבוש יסוד דאימא

* חסדי התנ"ה שחזרו ליסוד דאימא גרמו לריבוי אורות, כנ"ל. ואז נכפלים (נעשה או"ח) החו"ג ושליש עליון דת"ת (שהיו סתומים בתוך יסוד דאימא).
 * וגם נכפלים שוב (נעשה או"ח דחזור) חסדי האו"ח דב"ש ת"ת ונ"ה שעלו (האו"ח שלהם המקורי נשאר ביסוד דז"א).
 * ונבקע יסוד דאימא, ובוה משתחררים החו"ג ושליש עליון דת"ת.
 * האו"ח דב"ש ת"ת מתחבר עם או"ח דש"ע דת"ת, להיות ג' שלישי או"ח (פעולה זו לא כתובה בסידור הרש"ש).
 * האו"ח דחזור דב"ש ת"ת מתחבר עם או"ח דש"ע דת"ת, להיות ג' שלישי או"ח, והולכים האו"ח דחג"ת למקומם (פעולה זו לא כתובה בסידור הרש"ש).

מקורות

סידור ח"ב דף ס"ז ע"ב. ע"ח ח"א דף מ"א ע"א שמ"ש אות א'.
 ע"ח ח"ב דף ו' ע"ב אות ב', דף ט' סע"ב-ג', דף נ"ב סע"א.
 אוצ"ח דף מ"ה ע"א, אש"ל אות ו'. דף י"ב אש"ל אות י"ג.
 ע"ח ח"ב דף מ"ח ע"ב. (יש לסיים את ז"א, כולל הכתר שלו, לפני תחילת בנין הנוק'). דף י"ב ע"ג (ענין הגדלת המוחין/כלים).
 מבו"ש דף נ"ב ע"ב-ג'. ע"ח ח"ב דף מ"ט ע"ב (ענין הכתר).
 תו"ח דף קכ"ט ע"ב (ענין שלישי ת"ת לעשיית כתר דנוק').
 באתי לגני ח"א דף פ"ז סע"ב, פ"ט ע"א. ח"ב דף קפ"ד ד"ה ועוד. פת"ע דף ל"ה ע"ד אות ח'.
 אוצ"ח דף ל"ו ע"ב, אש"ל אות ב'. דף ל"ז ע"ב.
 אמת מאר"ן דף צ"ח סע"א (ענין שורשי המוחין שבכתר).
 פתח עיניים החדש ח"ה עמ' 41.
 ע"ח ח"א דף ק"ז ע"א (ענין נה"י חדשים).

סדר בקיעת הלבושים והגדלת הכלים

- 1 או"ח דחסד הולך לכלי החסד.
- 2 או"ח דגבורה הולך לכלי הגבורה.
- 3 או"ח דת"ת הולך לכלי הת"ת.
- 1 ב"ש דאו"ח דחסד עולים לכלי החכמה.
- 2 ש"ת דאו"ח דחסד עולה לכלי החסדים דדעת.
- 3 ב"ש דאו"ח דגבורה עולים לכלי הבינה.
- 4 ש"ת דאו"ח דגבורה עולה לכלי הגבורות דדעת.
- 5 ב"ש דאו"ח דת"ת עולים לת"ת דישסו"ת, להביא אותו שימשמש בתור כתר לז"א.
- 6 ש"ת דאו"ח דת"ת הולך לבנות כתר דנוק' (ע"ג רישא דנוק', מתחלק לד' רבעים).
- 7 חסד דנצח (או"ח וחזור דחזור) הולך לכלי הנצח.
- 8 כפל האו"ח (דחזור) דנצח הולך להכמה דנוק', ומאיר בה"ן דנוק'.
- 9 חסד דהוד (או"ח וחזור דחזור) הולך לכלי ההוד.
- 10 כפל האו"ח (דחזור) דהוד הולך לבינה דנוק', ומאיר בג"ה דנוק'.

להמשיך ל"מ פרטיים דכתרים דכתרים, דבינה (נשמה) ודחכמה (חיה) ודכתר (יחידה) הכוללים

מקיפי מ'

מקיפי ל'

המקיפים כאן הם בעצם מקיפים פרטיים של הכתרים שהבאנו עכשיו.

בנוסף לכך, יש מקיפים כוללים שמביאים לאחר (או בסיום) הטבילה. ע"י הגהת הסידור המודפס (כרך מועד, ח"ו דף ח' סע"א. העתקנו אותה בגנזי חיים על שבועות עמוד 135), וכן קנין פירות דף ק"ח (ע"י בעמוד 143).

עפ"י הרה"ג שד"ה, יש לכוין בפרצוף הנוקבי לפני הזכרי.

ע"י פא"ה ח"ב דף ש' ע"ב, מכניסים את הצ' דל"מ בתוך הכלים של הצ' הכללי של ז"א.

[סט.]

לחזור ולהוריד הכפל שהוא או"ח [יחד עם או"ח דאו"ח] דחסדים דהוד הנז' שעלו ליסוד דתבונה, להורידם להוד דז"א

9

הוד דז"א

יהוה

ג' כלי הוד דז"א

אדני

א צבאו צבאות

אות

להמשיך ג"ש [דאו"ח] [דאו"ח דחסד דהוד, לבינה דנוק']

10

או"ח דאו"ח דחסד דהוד דז"א

יהוה

לג' כלי בינה דנוק'

אלף הה יוד הה

אהיה

א אה אהי אהיה

ומשם הארת הבש"ת שבהם לג"ה דנוק'

לחזור ולהוריד הכפל שהוא או"ח [יחד עם או"ח דאו"ח] דחסדים דנצח הנז' שעלו ליסוד דתבונה, להורידם לנצח דז"א

7

נצח דז"א

יהוה

ג' כלי נצח דז"א

יהוה

צ צב צבא

צבא

להמשיך ג"ש [דאו"ח] [דאו"ח דחסד דנצח, לחכמה דנוק']

8

או"ח דאו"ח דחסד דנצח דז"א

יהוה

לג' כלי חכמה דנוק'

יוד הא וו הה

יוד. יוד הא. יוד הא וו. יוד הא וו הה

י יה יהו יהוה

ומשם הארת הבש"ת שבהם לח"ן דנוק' (ב)

להמשיך מיסוד דז"א (לאחר מיתוק), ה"ג שהם ה' הוי"ו"ת, לדעת דרחל, העומד מאחור כנגד פ"א דיסוד דז"א. ויכוין להוציא ולתקן ה' ספיי העלוי לפר' הדעת דמ"ה וב"ן דרחל, מכח ריבוי קיבוץ הה"ג הנז' (ברכת הבית ברובה). ועוד ד' ספיי אחרות משאר חלקי בירורי אורות דמ"ה וב"ן דחלקה, ועם המל' שבו נשלם ל"ס דמ"ה וב"ן דפר' דעת דרחל. (דהיינו, ה"ג עם השורשית - 1, ונתוסף עוד ד')

1 (נקודה שורשית)

ד (הגדלה)

יהוה
יהוה

ה' גבורות
יהוה

יהוה
יהוה

לג' כלי דעת דרחל
יוד הה וו הה

יוד. יוד הה. יוד הה וו. יוד הה וו הה
יוד. יוד הא. יוד הא ואו. יוד הא ואו הא

א. א"ה נ"ל כי צ"ל נו"ה דוקא, ומ"ש כאן נה"י הוא ט"ס. וכג"כ מ"ש כאן כלי ת"ת דז"א, וגם הוי"ו"ה בניקוד חולם גם זה ט"ס. וכן מצאתי בקצת סידורים שהעבירו עליהם הקולמוס. לכן סידרתים כאן בין שני חצאי לבנה. וא"ש את"מ.
 עיין אוצ"ח דף מ"ה ע"א, אש"ל אות ו'. וכן דף י"ב ע"א אש"ל אות י"ג: או"ח דחסדי נו"ה חוזרים לגופא דז"א ובוקעים את לבושי הנו"ה דאימא כדי לבטל את החציצה (לבוש) בין האור והכלי דנו"ה דז"א.
 עי' ע"ח ח"ב דף מ"ח ע"ב: יש לסיים את ז"א (כולל הכתר שלו) לפני תחילת בנין הנוק'. עי' באתי לגני ח"א דף פ"ט ע"א, ח"ב דף קפ"ד ד"ה ועוד. יוצא שעיקר בנין החו"ב דרחל הוא כאן, ולא ב"טובים" (ב"ח ג"ז).
 ב. עיין ע"ח שער ל"ה פ"ה.

[וזוכר זכסדי אבות]

זוכ"ר גי' ע"ב וקס"א דאו"א
יוד הי ויו הי
אלף הי יוד הי

עתה יכוין להשאיר שורשי ה"ג בדעת דנוק', ולהמשיך הארת (דרך לבושים) ג' גבו' עליונות (חג"ת) במלבושי יסודות דאימא וז"א, לחג"ת שלה (רחל). ויכוין להמשיך אור ממוחין דקס"א דאימא שבחג"ת (פ"א) דנה"י דז"א (עומד כנגד חג"ת דרחל), להוציא ולתקן כנגדם מאח', ג' פר' חג"ת דרחל (בחג"ת דרחל יש ב' כיסוים, אימא וז"א), כל אחד כלול מ"ס מבירורי אורות דמ"ה וב"ן דחלקה, באופן זה

אלף הי יוד הי

<p>כף</p> <p>[להמשיך גבורה דגבורה.] ויכוין להמשיך הארה מהוד דאימא שבפ' אמצעי דהוד דז"א, להוציא ספי' אחת דמ"ה וב"ן מ"ס דפר' הגבורה, וח"ס אחרות מבירורי אורות דמ"ה וב"ן דחלקה, ועם המל' שבו, נשלם ל"ס דפר' הגבורה דמ"ה וב"ן דרחל</p>	<p>לע</p> <p>יכוין להוציא ג"ס מאור גבו' דת"ת ומאור שורשי שתי גבו' דנו"ה שבה, וז"ס אחרות מבירורי אורות דמ"ה וב"ן דחלקה (ועם המל' שבו), נשלם ל"ס דמ"ה וב"ן דפר' הת"ת דרחל (ברכת הבית ברובה). ונקודת המל' שהיתה בו, יכוין להמשיכה ולהורידה (עכשיו) ליסוד שלה (◇)</p>	<p>יץ</p> <p>(א) [להמשיך גבו' דחסד (המגדיל)]. ויכוין להמשיך ט"ס דמ"ה וב"ן, ועם המלכות שבו, נשלם ל"ס (פרטיות) דפר' החסד דמ"ה וב"ן דרחל</p>																																										
<table border="0"> <tr> <td>פ (הגדלה)</td> <td>כ (נקודה שורשית)</td> </tr> <tr> <td>גבורה דגבורה (מגדיל)</td> <td>הארת לבוש הוד דאימא</td> </tr> <tr> <td>יהוה</td> <td>אלף הא יוד הא</td> </tr> <tr> <td colspan="2">ג' כלי גבורה דרחל</td> </tr> <tr> <td colspan="2">יהוה</td> </tr> <tr> <td colspan="2">אלהים</td> </tr> <tr> <td colspan="2">אכדטם</td> </tr> </table>	פ (הגדלה)	כ (נקודה שורשית)	גבורה דגבורה (מגדיל)	הארת לבוש הוד דאימא	יהוה	אלף הא יוד הא	ג' כלי גבורה דרחל		יהוה		אלהים		אכדטם		<table border="0"> <tr> <td>ע (הגדלה)</td> <td>ל (השורשית ביסוד)</td> </tr> <tr> <td>ג' גבורות דתנ"ה (בסיס ומגדיל)</td> <td>ג' גבורות דתנ"ה (בסיס ומגדיל)</td> </tr> <tr> <td>יהוה</td> <td>יהוה</td> </tr> <tr> <td colspan="2">ג' כלי ת"ת דרחל</td> </tr> <tr> <td colspan="2">אלף למד הי יוד ממ</td> </tr> <tr> <td colspan="2">צבאות</td> </tr> <tr> <td colspan="2">השתפא</td> </tr> </table>	ע (הגדלה)	ל (השורשית ביסוד)	ג' גבורות דתנ"ה (בסיס ומגדיל)	ג' גבורות דתנ"ה (בסיס ומגדיל)	יהוה	יהוה	ג' כלי ת"ת דרחל		אלף למד הי יוד ממ		צבאות		השתפא		<table border="0"> <tr> <td>ץ (הגדלה)</td> <td>י (נקודה שורשית)</td> </tr> <tr> <td>גבורה דחסד (מגדיל)</td> <td>גבורה דחסד (מגדיל)</td> </tr> <tr> <td>יהוה</td> <td>יהוה</td> </tr> <tr> <td colspan="2">ג' כלי חסד דרחל</td> </tr> <tr> <td colspan="2">אלף למד</td> </tr> <tr> <td colspan="2">אלף.אלף למד</td> </tr> <tr> <td colspan="2">אל</td> </tr> </table>	ץ (הגדלה)	י (נקודה שורשית)	גבורה דחסד (מגדיל)	גבורה דחסד (מגדיל)	יהוה	יהוה	ג' כלי חסד דרחל		אלף למד		אלף.אלף למד		אל	
פ (הגדלה)	כ (נקודה שורשית)																																											
גבורה דגבורה (מגדיל)	הארת לבוש הוד דאימא																																											
יהוה	אלף הא יוד הא																																											
ג' כלי גבורה דרחל																																												
יהוה																																												
אלהים																																												
אכדטם																																												
ע (הגדלה)	ל (השורשית ביסוד)																																											
ג' גבורות דתנ"ה (בסיס ומגדיל)	ג' גבורות דתנ"ה (בסיס ומגדיל)																																											
יהוה	יהוה																																											
ג' כלי ת"ת דרחל																																												
אלף למד הי יוד ממ																																												
צבאות																																												
השתפא																																												
ץ (הגדלה)	י (נקודה שורשית)																																											
גבורה דחסד (מגדיל)	גבורה דחסד (מגדיל)																																											
יהוה	יהוה																																											
ג' כלי חסד דרחל																																												
אלף למד																																												
אלף.אלף למד																																												
אל																																												

להמשיך חלק הרביע הב' דשליש או"ח דחסד דת"ת דז"א העומד על גבי כתר דרחל, לתוך כתר שלה

רביע ב'
יהוה

לג' כלי כתר דרחל

יוד הא ואו הה

יוד. יוד הא. יוד הא ואו. יוד הא ואו הה

י יה יהו יהוה

א. עיין ע"ח ח"ב שער ל"ה שער הירח כולו, ושם בדרוש אטב"ח. [וכן ע"ח ח"ב דף נ"א סע"ד]. ובמב"ש שער ו' ח"א דרוש ו' (דף נ"ב ע"ב).

◇ ת"ת דנוק' קיבל חצי שלישי דכלי ת"ת דז"א. לכן השורשית של הת"ת דנוק' יכולה לרדת ליסוד דנוק' (כאן - יר"א ח"א 626), שאין לו על מי לסמוך כנגדו בז"א (ע"ח ח"ב דף נ"א ע"ד).

[ע.]

[לבני בנייהם]

ויכוין להמשיך הב' גבו' התחתונות דנו"ה דנוק' מיסוד דז"א שבדעת דנוק'. ולהמשיכם דרך ת"ת שלה, ולהשאיר שם שורשם. ולהכרם עם הגבו' הג' שבת"ת שלה. ומריבוי הארת שלשתם, נעשה הת"ת שלה. וימשיך שאריתם לנו"ה שלה, והארת כללות הה"ג ליסוד שלה. ויכוין לעשות ולתקן ג' פנה"י דמ"ה וב"ן דרחל, כל אחד כלול מ"ס, מבירורי אורות דמ"ה וב"ן דחלקה, באופן זה

קץ	רף	מס
<p>יכוין להוציא נקו' א' מהארת הוד דז"א. ונקו' א' מהארת הוד דאימא שבתוכו. ועם נקו' המל' שבו הם ג' נקו'. יכוין להכותם זו בזו ולכלול כל אחד מכולם והיו ט' נקו'. ועוד נקו' א' מבירורי אורות דמ"ה וב"ן דחלקה [ע"י גב' דהוד], ונשלם ל"ס דמ"ה וב"ן דפר' הוד דרחל</p>	<p>יכוין [להמשיך כללות הה"ג ו] להוציא ח"ס מבירורי אורות דמ"ה וב"ן דחלקה, ועם המל' שבו, ומל' שירדה בו מן הת"ת, נשלם ל"ס דמ"ה וב"ן דפר' היסוד דרחל</p>	<p>יכוין להוציא ג"ס דמ"ה וב"ן, מאור פ"ת דנצח דז"א. ומאור נצח דאימא שבתוכו. ומאור גבו' דהוד בעוברת דרך הנצח. וז"ס אחרות מבירורי אור' דמ"ה וב"ן דחלקה [ע"י גב' הנצח], ועם המל' שבו, נשלם ל"ס דמ"ה וב"ן דפר' נצח דרחל</p>
ק	ף	ס
<p>(הגדלה) הוד (מגדיל) (עבר בנצח) יהוה</p>	<p>(הגדלה) כללות ה' גבורות (מגדיל) יהוה יהוה יהוה שורשית דיסוד (י"הו"ו"הו) יהוה יהוה</p>	<p>(הגדלה) (שורשית דנצח) יהוה הוד (במעבר) יהוה לבוש מפ"ת דנצח דז"א צבא לבוש נצח דאימא אלף הי יוד הי</p>
<p>ג' כלי הוד דרחל אלהים א אל אלה אלהי אלהים במוכץ</p>	<p>ג' כלי יסוד דרחל שיין דלת יוד שדי ששדי שדי</p>	<p>ג' כלי נצח דרחל אל א אל בם</p>

להמשיך חלק הרביעי השלישי דשליש אור חוזר דחסד דת"ת דז"א העומד ע"ג הכתר דרחל לתוך הכתר שלה

רביע ג'
יהוה

לג' כלי כתר דנוק'
יוד הא ואו הה
יוד. יוד הא. יוד הא ואו. יוד הא ואו הה
י יה יהו יהוה

◊ עיין באתי לגני ח"א דף פ"ט ע"ב, אין לראות את השורשית (כמו בכל האטב"ח, מלבד שורשית הת"ת שירדה ליסוד, וההוד).

[למען שמו]

להמשיך כללות דכללות ה"ג למלכות דרחל, הנקראת שם.

ולהמשיך [ולהוציא מ] הארת ג' שמות דתנ"ה בלבושי נה"י דאימא ג"ס. ועוד ז"ס למל' דרחל, ולבנותה ולתקנה כלולה מי"ס

(א) תנ"ה - [ש'] (במקום שורשית, ע"ה ח"ב דף נ"ב אע"א)				(ב) כללות דכללות ה"ג (מגדיל) [משלים י']	
הי	יוד	הי	אלף	יהוה	יהוה
הא	יוד	הא	אלף		יהוה
הה	יוד	הה	אלף	יהוה	יהוה
		(תם*)			שין

ג' כלי מלכות דרחל

אלף דלת נוץ יוד
 אדני
 א אד אדני

ויכוין להמשיך הב' גבורות מנ"ה • דרחל ליסודה, (ולהמשיך להם הארה מיסוד דאבא שביסוד דז"א)

יהוה יהוה
 לג' כלי יסוד דנוק'
 שין דלת יוד
 שדי
 ש שדי שדי

◀ **סוד הדלקת המנורה** (עבור לעמוד הבא, יש לכוין מלמטה למעלה)

- * עיין פת"ע דף ל"ו ע"ב, מביא מבו"ש דף נ"ד סע"א אות א' (עיין הגוב"י שם). אין לזה כוונה מפורשת. עיין מבו"ש דף נ"ג ע"ג, ענין חותם בתוך חותם, במקום שורשית. הרב ישראל בנימין (מהרי"ב) מרמז במ' של ת"ם שני צירים ושתי דלתות. עיין מז"ש ח"ב דף רע"ה רע"ב, ח"א דף כ"ט רע"א אות נ"ב, בענין אטב"ה. אמ"ל דף מ"ה ע"ד, ט' ע"ג. ת"ם, ענין עקביים של לאה בתוך ראש דרחל.
- עיין ע"ח ח"ב דף מ"ח סע"ב, רק הנ"ה מגולים (בנוק'), החג"ת (כולו) מכוסה (ע"י לבוש ז"א). לכן לנ"ה יש כח גדול ורק הם יורדים ליסוד דנוק' לעשות פעולת הדלקת המנורה.

⑩ (ב) ולהמשיך סיום הנה"י חדשים דישסו"ת לתוך כתר שלה. ולהמשיך הארת המוחין דאימא שבכתר דז"א [ע"א].

אֱהִיָּהּ
יְהוָה

אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ
יְהוָה יְהוָה

⑨ ולהמשיך עוד ט"ס [ו] עם הנקו' [השורשית] שבה, נשלם כתר שלה לי"ס, אטב, מאחורי ב"ש דת"ת דז"א.
⑧ (א) להמשיך חלק [הרביעי] הרביעי דחסד דת"ת לכתר שלה.

רביע הרביעי

יְהוָה

ג' כלי כתר דרחל

יֹד הֵא וְאֹ הֵה

יֹד. יֹד הֵא. יֹד הֵא וְאֹ. יֹד הֵא וְאֹ הֵה
י' יֵה יְהוּ יְהוּה

ומשם לכתר דרחל

יְהוָה יְהוָה

ג' כלי דעת דרחל

יֹד הֵה וּו הֵה

יֹד. יֹד הֵה. יֹד הֵה וּו. יֹד הֵה וּו הֵה
יֹד. יֹד הֵא. יֹד הֵא וְאֹ. יֹד הֵא וְאֹ הֵה

ומשם לדעת דרחל

יְהוָה יְהוָה

ג' כלי ת"ת דרחל

אֵלֶּף לְמֵד הֵי יֹד מֵם

צְבֹאוֹת

הַשְּׁתַּפֵּא

② להעלותם מחוברים יחד דרך קו אמצעי, ליסוד דז"א שבת"ת שלה

יְהוָה יְהוָה

ג' כלי יסוד דרחל

שִׁינ׳ דִּלְת׳ יֹד

שׁד׳

שׁ שׁד׳ שׁד׳

← ולהמשיך [הארה] מאחור ופנים דיסוד דאבא שביסוד דז"א שהוא ריבוע ופשוט דשם ע"ב (גי' אהר"ן)

ליסוד דרחל, שמכח הארה זו הוא מקבץ את הב' גבורות להעלותם עד הכתר דנוק'

יֹד. יֹד הֵי. יֹד הֵי וְיֹו. יֹד הֵי וְיֹו הֵי קפ"ד

יֹד הֵי וְיֹו הֵי ע"ב גי' אהר"ן

להעלות הב' גבורות [דנו"ה] מיסודה,

א. א"ה המשכה זו של חלק הד' הוא אחר עליית הב' גבורות של נו"ה מן היסוד עד הת"ת שלה עד הדעת עד הכתר שלה כמבואר בשער ל"ד פ"ו. וא"כ כוונת דף זה הוא מלמטה למעלה, וזה פשוט.

ב. נה"י חדשים, עיין בשער כ"ג פ"ד ושער כ"ה פ"ה.

תולדות או"מ דף ט"ו סע"ב

סדר טבילת שבועות

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתה (יאהדונהי), בדחילו ורחימו (יאההויהה) ורחימו ודחילו (איאההויהה), ליחדא שם אות יו"ד ואות ה"א (או"א) בשם אות וא"ו ואות ה"א (זו"ן) (ע"י שפע א"ס המשפיע בהם ומייחדם) ביחודא שלים (יהוה) בשם כל ישראל, הנני בא לטבול במקוה טהרה זו לתקן את שרשה במקום עליון בכל פרטיה ותיקוניה ודקדוקיה.

ויהי רצון מלפניך יאו"א שבכח סגולת טבילה זו במקוה, העולה כמספר ונק"ה שבמזל התחתון, תנקה ותטהר הכלה העליונה, נאה וחסודה, בטבילת המים היורדים מהכתר הנורא, הכולל כל נ' שערי בינה, ברדתו על ראש ז"א. ויאירו בה **יו"ד ה"י דשם ע"ב**, ו**יו"ד ה"י דשם ס"ג**, ומילוי **ע"ב**, ומילוי **ס"ג**, שכאשר יוסר מהם ה**ב' כוללים** של ב' שמות, המה יעלו כמספר **מקו"ה** העליון המושגב ומוכתר בכתרי כתרים **שער ה'ן**.

ובכן יתוקן **כתר הכלה**, נעימה וחסודה, כאשר ישית עליו בעל האשה, ויט אליה חס"ד, ותשם כתר מלכות בראשה, לשבת יחדיו. ומהארה זו תאיר **לנו**, בני מלכים בני רחל אמנו, תוספת קדושה על נר"ן, לאור באור החיים, כי עמך מקור חיים, באורך נראה אור. וצדקה תהיה לנו להיות בכלל שושביני הכלה המעדיים אותה בעדי עדיים ומהארת י"ג תיקוני דיקנא ה' ה' אל רחום וחנון וכו' ונקה, המאירים עתה, אשר בהם שורש המחילה והתחינה, הקרב כבסנו מעוונינו ומחטאתינו טהרנו, כאמור מפי כבודך וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם מכל טומאותיכם ומכל גילוליכם אטהר אתכם, ותוציא לאור משפטינו ואל תשחת את זכר שאריתנו, כי לך מייחלות עינינו, וזכור מעמד הר סיני לפניך כיום הזה, וקומה עזרתה לנו, ופדנו למען חסדך.

ויהי נועם ה' אלהינו עלינו, ומעשה ידינו כוננה עלינו, ומעשה ידינו כוננהו.

לקבל תוספת הקדושה **מכתר**, יטבול **ד' טבילות**, ויכוין בראשון **ביו"ד ה"י דשם ע"ב**, ובשני **ביו"ד ה"י דס"ג**, ובשלישי **במילוי שם ע"ב**, וברביעי **במילוי שם ס"ג**. או יכוין בד' **אותיות שם הוי"ה** בניקוד **קמץ**. ואשרי איש ירא ה' אשר כמשפט הזה יעשה להשביע בצחצחות נפשו, ורוח נכון יחודש בקרבו, ולאהבה וליראה את ה' יראת הרוממות, יראָה זרע יאריך ימיו, ול"ו יראה כל חכמי לב, מוכתר בכתר תורה, וד' עליהם יחיו.

יו"ד ה"י דע"ב (35)

יו"ד ה"י דס"ג (35)

יו"ד ה"י ו"ן ה"י דע"ב (46)

יו"ד ה"י ו"א ה"י דס"ג (37)

ועולים כמנין **מקו"ה**, עם ב' **כוללים**. (153)

נהר שלום דף כ"ח סע"א - סדר כוונות הטבילה

בענין עליית וכפילת החסדים, ידוע ומפורסם במקומות רבים בספר ע"ח ובפרט בשער כ"ה דרוש ג' ובשער תיקון הנוקבא בע"ח ובספר מב"ש יע"ש, שא"א להמשיך הגבורות לדעת דנוק' כי אם אחר המיתוק. וגם המשכת כפל השני חסדים התחתונים דנ"ה לחו"ב דנוקבא, כי אם אחר ירידתם וחזרתם למקומם, שהוא אחר ירידת והמשכת הב' צלמי ל"מ בקונה הכל. והמשכת הב' צלמי ל"מ בקונה הכל א"א אם לא אחר ירידת והמשכת הכתר. והמשכת הכתר א"א אם לא ע"י עליית כפילת החסדים. וע"כ הוא מוכרח לכוין כל אותו הסדר:

כוונת תפילת שחרית ומוסף דיום שבועות (סידור הרש"ש ח"ו דף ח' עמוד ב')

הנה נודע דכל מה שנמשך במ"ט ימים עד אשמורת הבוקר דשבועות (כולל הטבילה), הוא המוחין דאחור באחור. ולכן לא יש זיווג בכל אלו הימים (כללי, אבל פרטי יש), ואפילו בליל שבועות, עד היום. ואח"כ על ידי תפלת שחרית ומוסף, יכוין להמשיך מוחין דאחור בפנים דישסו"ת ודאו"א ודא"א, לג' פרצופי בינה וחכמה וכתר הכוללים דזו"ן, והם המוחין דחיה (פנים) דאבי"ע דכל אותם הבחינות:

וכתב הרב ז"ל בסוף פ"ה משער כ"ה ובכמה מקומות, וז"ל: ודע כי זה שאמרנו שרחל אינה לוקחת רק סיום החיורתי, זה הוא עתה בהיותה באחוריו, כי אחרי שתגדל וכו'. ע"ש שכתב שכל אלו המוחין הם מוחין דאחור, ואח"כ באים המוחין דפנים בפנים, ונגדלת כמוהו בכתר אחד שוה לשניהם (היינו באותו הגובה). מזה נראה שאין לכוין בתפילות היום דשבועות רק ממלת "באהבה" דעמידה ואילך:

והוא שיכוין במלת "באהבה" דתפלת שחרית דלחש דיום שבועות, לסלק המוחין דישסו"ת מפרצוף הבינה הכולל דז"א, ולהמשיך הצלם דמוחין דתבונה לפרצוף הבינה הכולל דנוקבה, וצלם דמוחין דיש"ס על גבי רישא דז"א. ולינסור הנוקבא הנזכרת, ולהביאה לפנים. ולהעלות את שני צלמי (לכאורה צ"ל צלם אחד. או שנסביר עפ"י עלי נהר דף ע' אות ט' בהגהת השד"ה, כמו בליל פסח, שאז גם צל"ם דאח' דאח' מסתלק, מתוך הנוק') המוחין הנזכרים למ"ן, ולזווגם. להמשיך המוחין דפנים, ונמשכים ומתפשטים לנקודת הפנים דנוקבא דבינה ב"מלך עוזר" וכו', ונגדלת, וחוזרים ומסתלקים ממנה המוחין, ומתפשטים בכריעות ובזקיפות, על דרך הנזכר בתפלת החול.

ובחזרה דשחרית, יכוין על דרך הנזכר, בפרצוף הכולל דחכמה דזו"ן, הנתקן על ידי או"א עילאין.

ובלחש דמוסף, נר"ן דפרצוף הכתר דזו"ן (בנין, יחוד בשים שלום).

ובחזרה [דמוסף] פרצוף חכמה דכתר הנזכר דזו"ן (בנין, יחוד בשים שלום).

ובקדושה, הכתר דפרצוף הכתר הנזכר דזו"ן, על דרך הנזכר (בנין ויחוד, בתיבת אחד):

הגהה על הסידור (סידור הרש"ש ח"ו דף ה' סוף עמוד א')

א"ה עיין בנה"ש דף כ"ט ע"ב, וז"ל. וצ"ל אימתי נמשכים ומתפשטים הל"מ הכוללים דצלמי המוחין שנמשכו ונתפשטו בזו"ן בתחילת העומר ועד עתה, כי עתה הוא זמן המשכתם, אחרי ביאת הכתרים דזו"ן, כידוע (בסידור של חול, בתיבות קונה הכל). ואפשר שצריך להמשיך אותם בטבילה, אחר הכתרים. או אפשר לומר שנמשכים בקרבנות ובנשמות, ע"ד המשכת המ' דצלם בשבת, ע"ש. ועיין בפתח עיניים בדף צ' ע"ג, וז"ל. ובענין המקיפי ל"מ הכוללים דפרצופי בינה וחכמה וכתר וכו', ובק"ק בית אל יבב"ץ המנהג לכוין תכף אחר כונת הטבילה (עמוד 107), קודם צאת מן הטבילה, עכ"ל. וא"כ, כאן אחר הכונה הזאת, צריך לכוין להמשיך ל"מ הכוללים דפרצופי בינה וחכמה וכתר כנז':

הגהה על הסידור (סידור הרש"ש ח"ו דף ט' עמוד א')

א"ה עיין בשמן ששון ח"ד (פתח עיניים) דף צ' ע"ב, וז"ל בענין המנהגים בק"ק בית אל יבב"ץ, בסדר הכוונות בליל שבועות, אין לכוין שום כוונה, רק יאמר ערבית פשוט. וכן ביום, תפילה פשוטה עד מילת באהבה של העמידה. ומשם ואילך יתחיל בסדר הכוונה כנזכר בסידורים, לכוין קבלת דמב"ד ובירורי רפ"ח דכל בחינה לצורך מוחין דאחו"פ דפנים כנודע. וכמ"ש בנה"ש דף ל"ג אע"א ע"ש. וכן אנו נוהגים, וכן כתב הרב היר"א בסידור. וז"ל: לחש דשחרית, יכוין בסידור החול לנסור ב' פרצופים דאחו"פ דאח' דבינה דזו"ן, ולהביא להם ב' צלמי המוחין דאחו"פ דפנים. והכריעות וזקיפות וזיווג שים שלום, כמו בחול ממש, אלא שהזיווג הוא בזו"ן הגדולים דפרצוף בינה, ויעקב ורחל נכללים בהם. חזרת שחרית, [כנ"ל] בפרצוף חכמה דזו"ן. לחש דמוסף, [כנ"ל] נר"ן דכתר דזו"ן. חזרה דמוסף, [כנ"ל] חכמה דכתר דזו"ן. קדושת כתר, [כנ"ל] כתר דכתר דזו"ן ע"ש.

כוונת הסעודה דיום שבועות (סידור הרש"ש ח"ו דף י"ב עמוד ב')

ובסעודה דיום שבועות, יכוין להמשיך המוחין דאחור ופנים דפנים דחיצוניות, אשר כבר נמשכו המוחין דאחור באחור דכל הבחינות הנז"ל לחיצוניות דזו"ן על ידי מנחת שעורים (קרנן העומר). ועתה, יכוין להמשיך המוחין דפנים בפנים, ולזווגם דוגמת מה שנעשה בתפילות, ולהמשיך טיפת ה"ח הנמשכים על ידי שתי הלחם (קרנן שבועות), כי חטה בגימטריא כ"ב אתון, סוד ה"ח כנודע:

1. שעה"כ דף פ"ו ע"ד, הגוב"י אות ב', מביא את פע"ח שער ספירת העומר דף פ"ו ע"ד.
עפ"י דעת האריז"ל אין להסתפר בכל תקופת ספירת העומר עד ערב שבועות. סיבת האיסור אינה בגלל האבלות על תלמידי ר"ע כמו עפ"י פשט ההלכה, אלא מפני טעם עמוק הקשור לתיקון הנקרא עמר נקה שהוא בגלגלתא דא"א והוא נתקן בימים אלו. עיקר השלמת התיקון הוא במ"ו לעומר, לכן אין להקדים.
 2. שעה"כ דף פ"ז ע"א, הגוב"י אות ד': הרב שמואל ויטאל מעיד שאביו היה מסתפר במ"ח ולא הסביר הדבר. סברת מהרש"ו כיון שכבר נשלמו שני צרופי שמות אלוקים כל אחד כ"ד צרופים. אביו הסתיר ולא רצה להסביר את טעם מנהגו זה.
 3. נה"ש דף ל"ג ע"א: צריך להיזהר לא לגלח אלא במ"ט לעומר כפי מנהג האריז"ל ולא במ"ח כי אין קשר בין המוחין של העומר לשערות ובחי' מ"ט של השערות לא נמשכה כלל עד יום מ"ט. נסתפק ספק גדול אם חל מ"ט בשבת האם נתיר לגלח במ"ח, ולא נפשט הספק. אלולי הכריחוני לגלח כמעט לא הייתי מגלח. כלומר, בסופו של דבר הרש"ש התגלח במ"ח.
 4. מורה באצבע לחיד"א סעיף רכ"א: רבינו האר"י לא היה מגלח עד מ"ט. כאשר חל מ"ט בשבת, ראיתי בכתב יד הרש"ש שאין לגלח אך הכריחוהו לגלח. גם דעת החיד"א שיש לגלח שלא יכנס לרגל מנוול.
 5. דב"ש מנהגי בית אל אות נ"ה: כשחל יום מ"ט בשבת אזי מגלחין ביום מ"ח לכבוד שבת ויו"ט.
 6. בן איש חי הגדת אורח חיים עניין חוה"מ סעיף כ"ז: אם חל ערב שבועות ביום שבת, מותר לגלח ביום מ"ח (מורה באצבע אות רכ"א).
 7. כף החיים תצ"ג ס"ק י"ג: הביא דברי המורה באצבע להלכה שמותר להסתפר במ"ח אם חל מ"ט בשבת.
 8. הרב מרדכי אליהו הלכות חגים פרק כ"א הלכה י"ג: כשחל שבועות ביום א' יסתפרו ביום ו'. עיין כף החיים תצ"ג ס"ק י"ג.
 9. שיטת השד"ה מובאת בספר דרכי החיים והשלום של האדמו"ר ממונקטש עמוד שפ"ו סימן תרכ"ח: כשחל ערב שבועות בשבת נהג השד"ה כשיטת הרש"ש, וכן נהגו איתו החבריה קדישא דיליה.
- מעיקר הדין, נראה שלפי רוב הפוסקים מותר להסתפר במ"ח שחל להיות בערב שבת. אך נראה שישב ואל תעשה עדיף.

תם ולא נשלם, השבח לאל בורא עולם,
 ירושלים תובב"א

